

“OKUYABİLEN HERKES YAZABİLİR DE!”

Gökbey ULUÇ

Kutlu Yayınevi Kurucusu, Başyazar

Kişinin mesleği sorulduğunda kendisini öğretmen, hekim, savcı gibi adlarla tanıtabilir. Bunun için resmî belgelerle kendisine bu sıfatlar atanmıştır. Bunun yanında, kaporta işiyle uğraşan birine ya da döner satarak geçimini sağlayan kişilere de müşterilerince kaportacı, dönerci gibi adlar verilerek meslek adları meşrulaştırılır. Sözü getirmek istediğim yer şurası: Yazarlık! Kime yazar dendir? Bunun için bir okul var mı? Yoksa, toplum mu bu ünvanı veriyor?

Yazarlık, günümüzde bir meslek dalı olarak da yüksek gelirler getirebiliyor. Gazete yazarlığı birkaç yüzyıldır kendini kabul ettirmiş bir dal oldu. Senaryo yazarlığı da sinema sektörü ile büyümekte. Yüzyıllar öncesinden krallara, padişahlara övgüler dizerek kazanan şairleri de saymamız gerekir belki. Binlerce, kimileyin de milyonlarca betiği, yapıtı satılan yazarlarımızı da biliyoruz artık. Böylelikle, yazarlığın kazanç elde edilen bir meslek türü olduğu sonucuna varırız. Çünkü, kimi yazarlar, yaptıkları işin gönül bağına vurgu yaparak para kazanmanın ikinci sırada olduğunu dile getirir, çoğu kez de öyle olduğuna içtenlikle inanır. Öğretmenlik mesleğinin kutsallığını inkâr eden yok, ancak aylık maaşını almadan ders anlatacak kaç öğretmen tanıdığımızı söyleyebilir misiniz? Böylece yazarlığın geçim kaynağı olan bir meslek dalı olduğu sonucuna varabiliriz.

Yazarlığın yetenek işi olduğu söylenir; öyle herkes de kolay kolay yazamaz, dendir. Bu, biraz eski bir görüş olarak değerlendirilir. Okuyabilen herkes, yazabilir de! Bu yüzden okullarımızda Yazarlık dersi verilmeye başlandı. Birçok Kültür Merkezinde yazarlık kursları açıldı. Bu ilgiyi canlı tutmak adına da binlerce öykü, şiir yarışmaları düzenleniyor. İlerleyen yıllarda başlı başına üniversitelerde Yazarlık lisans bölümü adı altında roman kurgulama, şiir yazma, dizi/sinema senaryosu yaratma derslerinin verilmemesi de umuyorum.

Bir meslek dalı olarak yazarlığın derslerinin verilmeye başlandığı, kurslarının açıldığı ülkemizde geçiş dönemi yaşandığı açıktır. Yazma işine her eve giren bilgisayar da katkı sağladı, derken avuçiçi bilgisayar işlevinde olan akıllı telefonlardaki uygulamalarla herkesin yazmaya eğilimi arttı. Sosyal medya sitelerindeki paylaşımlarda kişilerin yaşadıkları anılarını yazması ya da fotoğrafı hakkında değerlendirmede bulunması da bir tür yazma eylemidir. Bana kalsa, kimi paylaşımların edebî eleştiri değeri bile bulunmaktadır. İşte, geçiş dönemine bu gibi teknolojik gelişmelerin de payını eklediğimizde, yazma özgücünü hisseden birçok kişi kendine güvenerek öyküler kurgulamaya, şiirler koşturmaya başladı.

Biñbir emekten sonra sıra yapıtı yayımlamaya gelir. Teknolojik gelişmeler ilerlese de geçmişten kalan bir âdetle neredeyse herkes basılı kitapları okumayı yegler. E-kitap okuma alışkanlığını belki birkaç kuşak sonra ediniriz. Günümüzde basılı kitap hâlâ önde. Bu noktadan sonra yazar adayımızın edebiyat dünyasına girmek için arayışlarına tanık oluruz. Yazının başında yazarlık adının meşruluğundan söz etmiştim. Bir okul tarafından diploma ile yazar olunmuyor, bir halk yığını topluca kişinin yazar olduğunu dile getirmiyor. İşte, bu noktada yazarın elini taşıñ altına koyarak kendisini kanıtlaması isteniyor. Kutlu Yayınevi olarak biz, elini taşıñ altına koyan yazarlarımızın ellerine merhem sürme görevini üstlendik.

İlk sayısını çıkardığımız Kutlu Yazarlar dergisinin amacı, yazarlarımızın edebiyat dünyası ile olan bağlarını canlı tutmak, onları okuyucularına ulaştırmak için bir köprü inşaa etmektir.

KUTLU YAYINEVİ
görsel sözcüklerin yayıncısı

İmtiyaz Sahibi &
Genel Yayın Yönetmeni
Gökbey ULUÇ

Yayıma Hazırlayan
Cafer ULUÇ

Kapak ve İç Tasarımcısı
Kuvart[] İstanbul

Kapak Görseli
Hayri TEKGÖZ (Yazı Yolcusu)

ISSN: 2636-7971

KUTLU YAYINEVİ

Sertifika No: 13156
Siyavuşpaşa Mahallesi, Aydede Sokağı
No: 2/A Bahçelievler – İSTANBUL

Telefon: 0212 603 56 61
istek@kutluyayinevi.com

www.kutluyayinevi.com

BASIMEVİ

Arı Grafik - Emintaş Matbaacılar Sitesi,
No: 103/433 Topkapı / İSTANBUL
Sertifika No:13340

Bu sayımızdaki yazarlarımız *

Ali ERTAŞ, Arif BOZDEMİR, Ayşe KANAT TÜRKÖĞLU,
Ceren KARATEKE, Ergin UYGUN, Gülden RAMAZAN,
Halil KALKAN, İlkay AYDIN, Jale ALTUNEL, Mehmet YILMAN,
Nurgül TEKGÖZ, Seda ŞİMŞEK, Serap BİRTEK,
Süleyman TÛTÛNCÛ, Temel KILINÇLI

* Alfabetik sıraya göre dizilmiştir.

ISSN 2636-7971

9 772636 797005 >

5. ULUSLARARASI CNR İSTANBUL KİTAP FUARI'NDA

EN FAZLA İMZA GÜNÜ DÜZENLEYEN YAYINEVİYİZ

36
YAZAR

9
GÜN

124
AYRI KİTAP

Gökbeğ ULUÇ

Kutlu Yayınevi Kurucusu, Başyazar

Bu yıl 5.'si düzenlenen 2018 CNR İstanbul Kitap Fuarı bitti. Geride uzun yıllar anlatılacak anılar, albümlerde tekrar tekrar bakılacak binlerce fotoğraf biriktirildi. Bu yazımızda, fuar boyunca edindiğimiz izlenimlerimizi anlattım.

Sergilerde (fuarlarda) bulunmayı çok seviyorum. Aylar öncesinden düşünüyorum, şöyle yaparız, böyle yaparız, diye usumdan yüzlerce düşünce geçiririm. Yayınevi olarak katıldığımız bu son sergini ise daha özel bir durumu olduğu için ayrıca değineceğim. Çünkü 2017 yazında sözleşmesine kol çekip (imzalayıp) yerimizi ayırsam da Eylül ayında vatanî görevimi yapmak için Türk Silahlı Kuvvetlerine katıldım. Bu yüzden sergini hazırlık aşamalarında fizikî olarak bulunamadım. Bu yüzden yeri geldiği için yayınevimize Genel Sorumlusu kardeşim Cafer ile Yazar ve Yayın Sorumlusu Fatih Emiroğlu'na sağ olsunlar diyorum. Böylesi bir etkinliğin verimliliği için tüm becerilerini ortaya koydular. Benim için işi daha güzel kılan bir ayrıntı ise şudur; çeriliğimi (askerliğimi) bitişi ile sergini başlangıç gününün aynı olması. Çerilik sonrası günlük yaşantıya alışmak güçtür, derler. Açıkcası, hızlı bir giriş oldu diyebilirim. Uçaktan indiğimde Atatürk Havaalanından sonraki durak İstanbul Fuar Merkezi olduğu için çerilikten doğrudan sergiye uçmuş gibi oldum. Peki, böyle yazıyorum da sanki her şey yolunda mı gidiyor? Gece komutan çağırды, son bir koştuk, vedalaştık. Terhis belgemi alıp koğuşa döndüm kıvanç içinde. Belgeyi inceliyor, bunca geçen zamanımı düşünüyorken telefonum çaldı.

CNR Bétik Sergisinden yetkili Pınar Hanım arıyordu. Buyrun, dedim. Pınar Hanım da sergi yerini dolaşıyor, son durumu denetliyormuş. Bizim sergeli (standı) göremeyince de haberdar etmek için aramış. Sergel kurumu için ödeme ulaşmadığından kurulumu yapmamışlar, denildi. Nasıl olur? Daha bir ay önce ödedik, desek de dekontu görmek istediğini, ancak böyle çözüm sağlanabileceğini belirtti. Oracıkta Cafer'i aradım. Cafer ile Fatih de araçta bétikleri götürüyorlarmış. İşler arap saçına dönmeye başladı. Yüzlerce bétik ile alaına varmışlar, bétikleri koyacak yer yok. Yetkili ile görüştüğün sonra gece dükkana varan Cafer, ödeme dekontlarını göndermiş. Böylece ben ertesi gün uçaktan inip de kardeşimle sergi alaına gittiğimde bizim sergeli kurulumunu yapan ustaları gördük, kolaylıklar dileyip işlerini bitirmeleri için ayrıldık. Böylece bétiklerimizi (kitaplarımızı) serip dizmekten başkaca bir iş kalmamış oldu.

Sergelimizi kurulum ve yerleşim aşamalarından bir an.

Bu sergi dönemi bir rekoru da kırmış olduğumuzla övünçle belirteyim. 36 ayrı yazımızla CNR İstanbul Bétik Sergisini en çok imza günü düzenleyen kurumu Kutlu Yayınevi oldu. Sergelimizi çevresi hep gümbüş içinde idi. Yazarlarımızı okurları ile buluşturmanın sevincini yaşamak heyecan (buşku) verici, gelecek için umut kılıcı... Bu yüzden böylesi önemli anları kayıt altına alalım, dedik. Cafer, her bir yazımızın ayrı ayrı imza atarken görüntülerini çekti, okurları ile sohbetini deyim yerindeyse haberleri yokmuş gibi çekti, söyleşilerini kayda aldı. Tüm bunları günler süren kurgu işlemlerinden sonra da YouTube üzerinden yayınladık. Böylece bu anları ölümsüzleştirerek yıllar sonra da izlenebilecek olanak sunduk.

Tüm bunlar karşılığında yazarlarımızdan yalnızca objektife gülümsemelerini istedik.

“İnce Çizgide Yaşam” romanının yazarı Temel Kılınçlı ile söyleşi çekimi yapılırken.

Danimarka’dan imza günü için gelen “Yalnızlık Aşktır” kitabının yazarı Erdal Çolak (sağda), söyleşi için Cafer ile birlikte kamera karşısında iken.

Yazarlarımızın çoğu İstanbul dışından aramıza katıldılar. En sıradışı olanı ise şair Erdal Çolak’ın Danimarka’dan gelmesi idi. Yazmanın kendisi için ne denli önemli olduğunu göstermiş, içtenliği ile de bu işe gönül adadığını açıkça ifade etmiş oldu.

Hafta içi okullardan gelen öğrencilerin ilgisi epey yoğundu. Cıvıltı seslerini çıkaran bu güzel çocuklara şekerleme ikram ederken.

Bunlara ek olarak olağanüstü durumlar yaşandığını da belirterek bunlardan söz edeyim. “Aşkın Yusuf Rengi” bétiğini yazarı Müveddet Konuşkan Bayraktar’ın 17 yıldır görüşmediği bir arkadaşı çıka gelmiş. Böylesi bir günde haberdar olunca gelip de imza almış, yılların hasretini gidermek istemiş.

Bunun güzelliğinden sözünü ederken 22 yıldır görüşmediği bir başka arkadaşı da gelince sergimizi içinde büyük bir erk, başka bir deyişle enerji oluştu. Beşer bir durumu kendim de yaşadım. Liseden sınıf arkadaşım İsmail’i 13 yıl sonra gördüm. Böylece birçok görüşmeye de aracı olan bir sergi dönemi yaşamış olduk.

Müveddet Konuşkan Bayraktar, “Aşkın Yusuf Rengi”ni imzalatan okuyucuları ile birlikte.

“Mihenk Taşı”nın yazarı Alp Eren Talu’nun imza gününde okurları sıra kuyruğu oluşturmuştu. Özellikle taraftar grubundan gelen bir okur grubunun yazarımız için yaptığı tezahürat epey ilgi çekici oldu.

“Toprak’ın Küçük Notları” ve “Gönülhane” kitaplarının yazarı Aliye Aybüke Uluç, okuyucuları ile birlikte.

Yedigünsoñları (haftasoñları) yétişkinlerin yoğunlukla geldiği sergiye, yedigüniçi de okullar büyük ilgi gösteriyordu. Özellikle ilkokul çocuklarının ağırlıkta olduğu zamanlarda günlerimiz adeta çocuk civıltısı içinde idi. Kitaplara olan ilgileri, böylesi bir kalabalığın içinde kendilerini fark édişveriş yaparak kazandıkları édinimi de göz öñünde bulundurursak, yaşadıkları anlar çok değerli idi. Ser-gelimiziñ çevresinde dolanırken onların yaşadığı bu heyecan (buşku) dolu anları seslerine yansıyan sévinci hissétmemek, duymamak olanaksız idi.

Türk Dili Derneği adına katılım sağlayan Meltem Melis Bulut ile güne başlarken.

Özbek pılavı pişirerek bizleri Anadolu topraklarından Özbekistan yolculuğuna çıkararak Meltem Melis Bulut'tan (solda), soñra ertesi gün suşi getirerek Japonya yolculuğuna çıkararak Emine Köni (sağda) ve yaş pastaları ile bolca kalori almamızı sağlayan Aliye Aybüke Uluç (orta) ile birlikte iken.

Géçen yılın sergi değerlendirmesi yazımda şöyle démiřim:

Kutlu Yayınevi olarak, sergele 39 ayrı bétik götürdük. şimdiye değin 61 ayrı yapıtın sözleşmesini yapmış olsak da bunların üçte biri sergelde sergilenmedi. Kimi yazarlarımız, yapıtını yayımlattıktan sonra olduğu gibi kendisine aldığı için satışa sunmadık. Ek olarak kimi yapıtların da baskısı tükendiği için yer édinemedi. Bir soñrakine değin 100 yéni bétik ile çıkmayı düşünüyörüz.

şimdi ise övünçle bu hedefimize vardığımızı, hatta geçtiğimizi yazıyorum. Kutlu Yayınevi olarak bu yıl 124 sayısına ulaştık. Önümüzdeki yıl için de gözümüzü yükseklerle diktiğimizi vurgulayarak bu sayının 500 olacağını bilmenizi isterim.

Gençlerimiziñ ilgisi bizleri ayrıca memnun étti.

Serginiñ bitişi ile bizler de toplandığ, bétiklerimi araca yükledik. Gitmeden soñ kéz de özçekim ile bu anı ölümsüzleştirdik. Soldan başlayarak: Fatih, ben, Uęur, Cafer, Aliye Aybüke ve Merve.

2019'da görüşmek üzere. Fatih Emiroğlu, Cafer Uluç

Soñuç olarak, vérimli bir sergi döneminini géride bıraktık. Yolumuza kaldığımız yérden yürümeye geçtik. Yol üstünde yéni arkadaşlarla tanışacağımızı biliyoruz. Yolumuzuñ keşişmesi dileğiyle...

YAZARLARA ÖZEL

Prodüksiyon ve Web Sitesi Hizmeti

Bugün, nasıl bir mağaza ilgi çekmek adına vitrine ihtiyaç duyuyorsa; aynı şekilde dijital dünyanın mağaza vitrini olan web teknolojileri de bu açıdan önem arz etmektedir. Bu fikirden hareketle, yazarlarımızın kitaplarını internet üzerinde tanıtılması adına, Kutlu Yayınevi ekibi olarak yazarlarımıza özel web sitesi hizmeti sunmaya karar verdik.

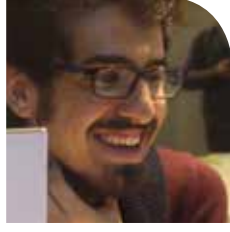
Peki, web site sahibi olmanın size ne gibi bir yararı olacak?

- Kendi web siteniz üzerinden kitap satışınızı yapan D&R, Idefix, Kitap Yurdu gibi sitelerin bağlantılarını ekleyebileceğiniz.
- Kitaplarınızı okurlarınıza tanıtabileceğiniz platforma sahip olacaksınız.
- Okurlarınızın size ulaşabileceği kişisel blogunuz olacak. Böylelikle takipçilerinizle paylaşım yapabileceksiniz.
- Bir web sitenizin olması, dijital bir kartvizitiniz olması demektir. Basılı olarak da bir kartvizit çıkartıp size ve kitabınıza ulaşmak isteyenleri sitenize yönlendirebileceksiniz.
- Bir galeri oluşturup kitap fuarlarında, imza günlerindeki güzel anılarınızı herkesle paylaşabileceksiniz.

Prodüksiyon Hizmetlerimiz

- Size ve kitabınıza özel seçeceğiniz mekanlarda fotoğraf ve video çekimi,
- Kitabınıza özel dijital (After Effects ile) hareketli grafik/video animasyonu,
- Video söyleşi,
- Kitabınızda seslendirilmesini istediğiniz metnin/şiirin profesyonel olarak seslendirilmesi,
- ve isteklerinize özel prodüksiyon çalışmaları sunmaktayız.

Siz de yazarınız ve bir web sitesine sahip olmak veya prodüksiyon hizmetlerimizden yararlanmak isterseniz bize 0212 603 5661 numaralı telefon ile ulaşabilir; dilerseniz de istek@kutluyayinevi.com üzerinden e-posta ile iletişime geçebilirsiniz.

Ali ERTAŞ
“Bir Çocuğun Gözünden Tanrı”

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Rahatlamak için yazıyorum derdimi acılarımı bir insana değil de bir kağıt parçasına dökmek beni daha fazla rahatlatıyor. Sırlarımı bile sihirli bir şekilde aktarıyorum bazen benim der gibi bazen birilerine aitmiş gibi bu hoşuma gidiyor. Bu yüzden yazmak benim için kesinlikle bir gereksinim.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Sanırım çocukluğuma dair bir zaman dilimiydi şarkı sözleri yazmaya çalışırdım.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Bu duyguyu yaşamak gerçekten çok güzel çocuksu bir heyecanı vardı. Her şeyden önce kalbinize fısıldadıklarınızı birilerinin duyması gerçekten çok güzel.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

İlk defa kitap fuarına gittim ve bir yazar olarak çok heyecanlandığımı söyleyemeyeceğim.

Ama her yerde kitapların olması beni gerçekten büyüledi. Gözlerim sadece kitapların değil kelimelerin dansını izliyordu sanki. Hoştu.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Okuyan kitle için belki okuma kültürü açısından çok da bir etkisi olmayabilir ama onun dışında kalan kesimi etkileyebileceğini düşünüyorum.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Yazarken kesinlikle Yann Tiersen'in “Comptine d'un autre ete l'apres-midi” adlı eserini dinleyerek yazıyorum. Çünkü bu parça beynimdeki düşünce parçacıklarını, kalbimde akması gereken yere nazik bir şekilde bırakıyor.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

OSHO'YU çok severim ve herkesin okumasını tavsiye ederim.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Ben etkisinin gittikçe azaldığını düşünüyorum. Çünkü insanlar başka şeylerle meşgul.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Dürüst olmak gerekirse sanırım anlatamazdım eğer yazmam gerekiyorsa o duygunun içine girmek için elimden geleni yaparım. Hissetmediğim bir şeyi yazamam yazmam.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Korkusuz ve çıplak bir şekilde kendimi ve dışlanmış tüm ruhları anlatıyorum ben.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Benim çok sevdiğim Emine hocam var. İlk olarak ona okutuyorum. Çünkü onun beni okuyabileceğini biliyorum.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Bu soruyu pas mı geçmeli acaba? Sanırım yok ve aynı zamanda muhakkak da vardır.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Tekrardan dürüst olmak gerekirse çok sık gitmiyorum. Artık okumak beni doydurmuyor ya da yeteri kadar doydüğüm için bilmediğim ne varsa kendim oluşturmaya çalışıyorum. Öğrencilik yıllarımda fiyatına dikkat ederdim hahaha. Sanırım şimdilerde ise kitabın inceliği ve işlenen konu.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Bence klavye olmalı. Bir fizyoterapist olarak baktığımda uzun uzun kalemle yazı yazmak-

tansa farklı dokunuşlarla bir yazıyı devam ettirmek daha mantıklı geliyor bana. Yazı yazmak zaten düşünceleri bir arada toplamaya çalışırken bir zihinsel yorgunluk süreci oluşturuyor. Bunun yanında bir de fiziksel yorgunluk olunca işin daha zor olabileceğini düşünüyorum.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Son sözüm hayatla ilgili olurdu. Bu karmaşanın içerisinde siz de dans edin korkmadan çekinmeden susmadan. Sizin de bir adet figürünüz olsun. Haya-dair bir şarkının ucundan da siz tutun. Ve o şarkıda en güzel dansınızı yapmayı unutmayın. Sevgiyle.

Arif BOZDEMİR
"Canko - Yol Kapanı"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Emniyet Teşkilatında geçirdiğim 25 yıllık mesleğe ve hayata dair tecrübelerimi edebi bir disiplin içinde çocuklarla paylaşmak için yazıyorum. Bu benim için bir gereksinim, ancak uğraş olmaya başlıyor.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

İlk yazma düşüncem son görev yaptığım Bitlis Polis Meslek Yüksekokulu'nda oluştu. Orada öğretim görevlisi olarak çalışıyordum. Yalnız gitmiştim. Ailem bir önceki görev yaptığım yer olan Bursa'da kalmıştı. Çocuklarımın eğitimi Bursa'da devam ediyordu. Eğitimlerinin bölünmesini istemedik. Bitlis küçük bir şehir. Polis okulu şehirden 10 km dışarıda Rahva denilen yerde kurulmuş. Burası çok daha sessiz ve sakin bir yer. Derslerimden sonra çok boş zamanım kalıyordu. Okul idaresi ile görüşerek öğrencilere ders dışı etkinlik saatinde bazı konferanslar verdim. Bunlar da zamanı dolu dolu geçirmem için yeterli gelmiyordu. Polislerin meslek yaşamı boyunca karşılaştıkları çok özel olaylar vardır. Bunların kayıt altına alınmasını hep arzu ediyordum. Rahva'daki sakin ve dingin yaşantım bana polisiye roman yazmada iyi bir motivasyon oldu.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kitap fuarlarını önemsiyorum. her ilde yapılmaya çalışılıyor. fuar olduğunda sanki o şehirde kitap haftası oluyor. Yazarlar o şehre gidiyor okuyucuyla buluşuyor. Yazmak isteyenlere cesaret verir.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Edebiyat, olay duygu ve düşüncelerin dil aracılığıyla sözlü veya yazılı olarak biçimlendirilmesi sanatıdır. Yaşayan canlı bir sanattır. Zamana, toplumsal yaşama ve olaylara göre kendini sürekli geliştirir. Polisiye eserler de böyledir. Elli sene önce yazılan romanlardaki figürler konuşmalar ve kullanılan malzemeler ile günümüz arasında çok

farklar var. Polisin o dönemde uğraştığı olaylar ile bugün uğraştığı olaylar belki aynı, ancak kullandığı metod eğitim ve materyaller farklıdır. Dolayısıyla günümüzdeki edebiyat, günümüzün olay ve materyallerini kullanmaktadır.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

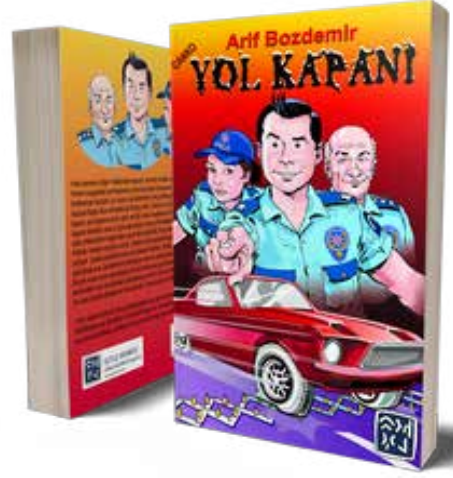
Yaşamadığınız bir duyguyu da elbet yazabilirsiniz. Bunun için o duyguyu yaşayanlarla görüşüp onların olayı anlatırken duydukları heyecanın içine kendinizi de koyabilirsiniz.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Klavye günümüzün bir yazım aracıdır. Yazmak için daha iyidir. Yazıya ekleme ve çıkarmalar yapmak için çok büyük kolaylık sağlamaktadır. Kağıda ihtiyacınız yok, silgiye ihtiyacınız yok, kalemtraşa ihtiyacınız yok, kaleme ihtiyacınız yok.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Yazmaya bir kere cesaret edin devamı gelecektir. Hadi, şimdi hemen bilgisayarın başına geçin ya da bir kağıt kalem bulun bir yerlerden ve yazmaya başlayın. Ne yazarsanız yazın. Çünkü aklınızdan geçenin mutlaka bir değeri vardır ve paylaşılmaya değer. Yazarsanız çevrenizden alacağınız eleştirilere göre daha sonra kahramanlarınızı değiştirebilirsiniz, zamanları değiştirebilirsiniz, konuyu değiştirebilirsiniz ve yazınızı olgunlaştırırsınız. Yazmazsanız bunların hiç birini yapamazsınız.

Ayşe KANAT TÜRKOĞLU
"Yorgun Anılar"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Niçin yazıyorum kimbilir belkide yüreğimde biriken duygularımı çok güzel anlatamadığım içindir yazmak aşk gibir eğer sevgin yavansa asla yazamazsın yazsanda ne yazdığından okuyanlar bir şey anlar need sen okunacak bir şey yazabilirsın.yazmak duyguların kalem ve kelimelerle aracılığıyla başka insanların başka yüreklerine girmenin bir çeşididir...

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Hayır, hatırlamıyorum; çünkü ben yalın ayak toprak yollarda gezdiğim günlerden beri yazıyorum.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Çok güzel bir duygu tarifi yok yaşamak gerekiyor. Bazı insanların yüreklerine girdiğimi bilmek ve onların okuyarak benim dünyama girdiklerini bilmek harika bir şey. İlk kitap ilk imza üç oğlumdan sonra dördüncü oğul gibi oldu benim için.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duygularını tarif edebilir misiniz?

Her zaman başka yazarların kitaplarını almak için gittiğim fuarda kendi kitabımı imzalamak için gitmek çok farklı gurur verici diğer yazarların adlarının yazılı olduğu tabelada kendi adımımı görmek çok güzeldi.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kesinlikle faydası var çoğu insana kitapları birbir yazarının elinden almak için fuara özellikle geliyor ve fuarlar çok büyük reklam oluyor. İnsanlar arkadaşlarına "kitap fuarındayım" dediğinde bile okuma isteğinin geldiğini düşünüyorum.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Yazarken olayı yaşıyor gibi olmalıyım, tamamen olayların içindeyim ve kitabın kahramanını izliyor ya da onunla beraber geziyor gibi hissediyorum. Ve o an hissettiklerimi yazıyorum.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Edebiyat geçmişteki kadar olmasa da insanların bedeninde yüreği olduğu sürece sonsuza dek yaşayacaktır. Her ne kadar teknoloji insanları esir alsada edebiyat kafesten çıkan kuş gibi okuyanın ve yazarın yüreğine duygu taşımaya devam ediyor. Edebiyat eşittir duygu, duygu eşittir yürekli bir insan.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Evet yazarım; çünkü ben yazarken hayal ediyordum, yazdığım her anı yaşıyor gibi hissediyordum ve hissettiklerimi yazıyorum.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı ilk çocuklarıma okumaya çalışıyorum, onların üçü de genç birer delikanlı oldukları için fikirleri benim için çok önemli.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Beğenmediğim eser! ben sade yalın akıcı hikayeler okumayı seviyorum. Çok karmaşık yazarların kendi ruh dünyalarındaki karışıklığı yansıttıkları hikayeleri bitiremiyorum. Okuduğum her hikayede duygu olmalı, yavan olan yazılar beni sıkıyor evet yazarın anlatımını beğenmezsem değiştirmek isterim. Mesela SABAHATTİN ALİ ÜSTADIN ÇOK ÜNLÜ ROMANI (KÜRK MANTOLU MADONNA) çünkü başlangıçtan sonlarına yakın bir yere kadar çok karmaşık anlatmış!! Elbetteki bana göre.

Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Öncelikle daha önce kitabını okuduğum bir yazarı ona bakıyorum. Daha sonrada mutlaka özetini okurum. Neyi kimi kime, anlatıyor diye.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Kalem kullanmayı seviyorum. Çünkü daha sonra bilgisayara aktarırken hatalarımı görüp düzeltmek çok daha kolay oluyor.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Okuyucularımıza ilk önereceğim şey, her yerde her zaman okumak için fırsat bulabilirsiniz! Otobüste uzun yolculuklarda, tatillerde, iş yerlerindeki öğle dinlenme molalarında ve saire. Her insan dünyaya bir kez gelir ve iyi ya da kötü bir hayatı yaşar! Oysa mutluluk da hüznün de acı da anlıktır. Ne ötesi ne de berisi vardır. Bu yüzden her kitap bir hikayedir. Bir insanı ve onun yaşantısını anlatır. Siz de eğer okursanız her kitapta o yazarın hayatını da onunla beraber yaşamış olursunuz. Yani bir bedenle yüzlerce kitap okuyarak, yüzlerce ömür, hayat, yaşamış olursunuz. Çünkü yazarla beraber üzülmür ve yine yazarla beraber sevinirsiniz.

Ceren KARATEKE
"Toprak'ın Küçük Notları"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

İnsanlar yaşadığı durumları, duygu ve düşüncelerini birilerine anlatma ihtiyacı duyar ya da kalem ve kağıt bu ihtiyacı karşılar. Sanırım benim için de öyle. Yazarken oluşturduğum dünya hoşuma gidiyor. Yazarken kendimden katarak da yazdığım için bir nevi kağıt kalemle iki kelam ediveriyoruz. Bu beni rahatlatıyor.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

İlk yazdığımı demeyeyim de en belirgin olarak bu yeteneğimi keşfettiğim zaman 8. Sınıfın yaz tatiliydi. Büyükbabamın dükkanına gitmiştim, belgesel izliyordu o sıra.

Belgeselde öfkeli rüzgar diye bir söz geçince hoşuma gitmişti. Bende bunla alakalı yazmaya başladım o sıra. Hatta o yazım durur. Hemen sizinle de paylaşayım "Ardından öfkeli bir rüzgar gelir alır götürür gözü yaşlı sevinçlerimi, geriye parkta unutulmuş bir çocuğun hüznü kalır." Bu öfkeli rüzgar sözünden oluşturduğum yazının bir kısmı.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imza atarken şöyle oldu :D evde ne yazabilirim, ne yazsam diye düşünüp aklımda bir şeyler oluşturmuştum ama uzatılan kitapla birlikte tüm prova aldı başını gitti :D ne bildiysem unuttum ilk imzayı kendi arkadaşlarıma atmıştım ama yine de belli bir sıfat için de, belli bir platformda atıyorsun imzayı heyecanlanmıştım. Ne yazsam acaba, ben ne yazacaktım ya hu gibisinden düşünceler içerisindeydim :D Ama tabi ki kitabı imzalarken ortaya koyduğum bir işin memnuniyeti içerisindeyim bu da seni ayrıca bir memnun ediyor. İyi ki çizimlerini üstlenmişim kitabın dedim :)

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standa gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Binaya girmeye başlayınca kalabalığı da görünce ben şimdi gidip insanlara imza mı vereceğim diye inanmamaya başlıyor insan kendine. Ben geldiğimde bilmem neden ama biraz da çekindim kalabalığı görünce. Oysa ben gittiğimde asıl kalabalık bile olmamıştı saatin ilerlemesiyle birlikte kalabalıklaştı fuar. Diğer standlarda gezip almışmaya çalıştım. Sonra bir baktım masaya geçmişim. İlk tecrübemdi ben de ne yapacağımı bilmiyordum ama keyifli bir gündü :)

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kitap fuarlarının okuma kültürümüze katkısı olduğunu düşünüyorum. Kendimden örnek verecek olursam; fuara gelirken yanımızda bir arkadaş daha getirdik. O pek sevmez kitap okumayı bana destek olmaya gelmişti birde fuar ortamını merak ediyordu. Daha sonra kitapları güzel güzel dizilmiş ve fiyatlarını da uygun görünce (netice de öğrenci :D) onunda kitap aldığına şahit olduktan sonra okumamıza katkısı olduğunu daha da samimi bir şekilde söyleyebilirim.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Étkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Yazdığım zamandan ziyade yazmadan önce illa ki bir olaydan etkilenerek yazıyorum. Bu kimi zaman kulaklığımı takmış yürürken yolda gördüğüm olaylar olsun yada penceren dışarıyı izlerken ağaçtan bir yaprağın kopup yere düşmesi gibi olaylar yazmamın başlangıcı oluyorlar, ilhamım da diyebiliriz.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Benim öykülerim durum hikayesi tarzında yazılmış öyküler. Bunun da edebiyatımızda hatta dünya edebiyatında fazla temsilcileri yok. Bizim edebiyatımızda Sait Faik Abasıyanık o tarz da yazıyor.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Edebiyatımızın günümüzde ki değerini söyle yorumlayabilirim; Eski edebiyatçılara baktığımızda Halit Ziya Uşaklıgil, Ahmet Mithat Efendi gibi yazarların amacı okuyucuya bir şeyler kazandırmak olmuştur. Edebiyat öğretmenlerimiz sağ olsun bu yazarlarımızla ilgili olan konuyu işlerken bizlere yazarların eserlerini okutmuştu. -Uşaklıgilin “Bir Ölünün Defteri” Ahmet Mithat Efendi’nin ise “Felâ-tun Beyle Rakım Efendi” isimli kitaplarını okumuştum.-Günümüzde ise yapılan edebiyatların, sanatın daha çok para göz önüne alınarak yapıldığını farkettim. Edebiyat eskiden olan yerini günümüzde yitirmeye başlamış durumda diyebilirim.yat, yaşamış olursunuz. Çünkü yazarla beraber üzülür ve yine yazarla beraber seviniyorsunuz.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yaşanmamış bir duyguyu yazmak zor olur . Siz görme engelli birinden gökyüzünün tarifini isterseniz eğer o da size çevresinden duyduğu kadarıyla anlatabilecektir; mavi bir rengi...

... var ve beyaz bulutlarla kaplıdır diyebilecek- tir. Ama gören bir kişiden tarifi aldığımızda ise; Masmavi örtü üzerine serpilmiş bembeyaz pamuklarla donatılmış bir masa da diyebilir. Yaşanmış olayları anlatmak etkilidir çünkü konuya hakimsindir. Önce ki satırlarımda da belirttiğim gibi ben yazdığım metinlerde ya- şadıklarımın, gözlemlerimden yola çıkarak yazırım. Ama yaşanmamış bir duyguyu ele alacak olsam sanırım o duyguyu yaşayanlara kulak verir ve onların hisleri ile anlatırdım. Gökyüzünde verdiğim örnek gibi, başkasından duyarak.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Metinlerimde kendimden katarak yazıyorum. Bir karakter üzerinden gidecek olursam bir ba- kıyorum kendi özelliklerimden de yer vermişim. Bu istemesem de oluşuyor ama şikayetçi değilim :)

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı düşüncesini önemseydiğim bir dostuma okutuyorum. Çünkü yaptığı eleştirilerde dürüst olduğunu ve yerinde eleştirdiğini görüyorum. Dediğim gibi düşüncesini önem- siyorum.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okudu- ğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Ben olsam böyle yapardım dediğim şeyler var ama bu genelde tiyatro, kısa film vs. gibi gör- sel alanlarda oluyor.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önerece- ğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitapevlerine sürekli olarak gitmiyorum ama kitaplar arasında dolaşmaktan keyif alıyorum. Kitap alırken bir kitabı okuyorsam ya o kitap- tan bilgi almalıyım, ya başımı dinlendirmeliyim okurken ya da edebi bir tat almalıyım. Kitap alırken bunlara dikkat ediyorum :) 4 yıl önce bir kitap okumuştum hala rafımda durur. Dan Kro- kos’un yazdığı Kayıp Hafıza isimli fantastik ki- tap. Olay örgüsü ve kurgusunu beğendiğim akıcı bir kitaptı. Güray Süngü’nün Pencere’den adlı psikolojik romanını da çok beğeniyorum. Üslubu çok güzel. Hatta üslup tarzımız benziyor diyebi- lirim. Bir de Küçük Prensi demeden geçemeye- ceğim :)

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Kalemimle çizim yapıp klavye ile yazmayı seçerim :)

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

“Biz bir kartopuyduk insan olarak, yuvarlandıkça çiğ olup büyüdük.”

İçlerinde yazmaya ya da çizmeye dair heves var ise kesinlikle değerlendirsinler. Kendilerini deneyen bi- rer bir kartopu olsunlar, belli mi olur belki bir çiğ dönüşürler...

RATEKE
1.00 - 13.00 STANT: 6-117

Küçük
Notlar

www.yayinevi.com

Ergin UYGUN

“Kalbimin Nakkaşı - Bir ‘Aprin Çor Tigin’ Romanı”

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazmak benim için ilacı olmayan bir hastalık. Bu öyle bir hastalık ki beni bitkin düşürmekten ziyade ruhumu daha da dinçleştiriyor. Gerçek hayattan soyutlanmış bir rüya âlemi, çok derin bir mana iklimi ve hayallerin bir martı misali okyanuslar üzerinde sürekli kanat çırpması... Yazmayınca sanki acı veren bir ur zihnimde büyüdükçe büyüyor, düşüncelerimi esareti altına alıyor ve kendimi bir zindanın demir parmakları ardında buluyorum. Bu işkenceyi sonlandırmanın tek bir anahtarı vardır. O da yazmak.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Bu soruya cevap vermeden önce çocukluğumla ilgili değinmem gereken birkaç nokta var. Özellikle uzun kış gecelerinde elektriklerin sık sık kesilmesine benden daha çok sevinen olmamıştır. Çünkü elektriklerin kesilmesi demek, rahmetli dedemin bize masal anlatması demektir. Okuma yazma bilmeyen dedem güçlü bir masal anlatıcısıydı. Öyle ki derin hayallere sürükleyen masallarla nasıl büyüdüğümüzün farkına varamadık. Dedem vefat ettikten sonra masal anlatma geleneğini rahmetli babam sürdürdü. İşte ilk yazma anım babamdan derlediğim ve unutulmasına engel olduğum üç

tane masal oldu. Masallarla kendimi geliştirmeye çalışırken yazılarıma şiirlerle, denemelerle, hikâyelerle ve romanlarla devam ettim.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Kalbimin Nakkaşı adlı romanım yayımlandığında bedenimin her tarafını derin bir heyecan sardı. Kitabımla buluşmak ve ilk imzamı atmak için yayınevine doğru adımlarımı atarken yüreğim titriyordu. Bunun çok farklı bir duygu olduğunu artık anlayabiliyordum. Neticede bir kitaba yazarı tarafından atılan her imza çok basit bir karalamadan ibaret görünse de aslında o yazarın şerefini, haysiyetini temsil eder. Böyle bir şerefe nail olmak benim için büyük bir önem arz etmektedir. Öyle ki bir okuyucu tarafından imzalamam için uzatılan kitabım o anın ne kadar kıymetli olduğunu bana hissettiriyordu. Dolayısıyla ömrümün sonuna kadar kitabıma attığım her imzanın arkasında duracağıma ve bu hisle, bu düşünceyle hareket ederek kalemime her zaman sadık kalacağıma dair ant içtim.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand geliştirmeye değin yaşadığınız duygularını tarif edebilir misiniz?

Normal şartlarda daha önceleri alacağım kitapların listesini yapar ve kitap fuarına sadece bir okuyucu olarak giderdim. Ancak bu seferki gidişim çok ama çok farklıydı. Çünkü hem bir yazar hem de bir okuyucuydum artık. Fuara daha geniş bir hisle bakmam gerekiyordu. Neticede benim için fuar yalnızca kitap alışverişi yapılan bir yer değil, kültürel zenginliğin bir arada toplandığı bilgi hazinesiydi. Okuyucuyla ya da başka yazarlarla sohbet ederek geçirecek en güzel vakitlerin orada olacağından emindim. Bu his beni yanıltmadı. Çünkü kitabımın bulunduğu standı varıp beni soran oku-

cularımın olduğunu öğrendim, birçok yazarla sohbet etme fırsatı yakaladım. Ayrıca bulunduğum standda 8 yıldır görüşemediğim üniversiteden bir arkadaşımın gelmesi benim için tarifi imkânsız bir duyguydu.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bir ülkenin, bir milletin en büyük zenginliğı kültürüdür. Okuma kültüründen yoksun bir millet yok olmaya, başka milletlerin boyunduruğı altında kalmaya mahkûmdur. Kitap fuarları bu noktada çok büyük bir rol üstlenmektedir. Hem kitaplara daha rahat ulaşmak açısından hem de birçok yazarın aynı ortamda bulunmasına vesile olduğundan okuyucuya kültürel anlamda büyük bir fırsat sunar. Bu fırsatı değerlendirenler sayesinde ülkemizin gelişmesi daha da hızlanacaktır. Dolayısıyla kitap fuarlarının süresi bir hafta veya 9 gün gibi kısa zaman dilimleriyle sınırlandırılmamalıdır. Her ilde kitap fuarının düzenlenmesi okuma kültürünün gittikçe arttığını gösteriyor. Bunu ülkemiz adına harikulade bir durum olarak görüyorum.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Yazmaya başlamadan önce ne yazacağım zihnimde bazen günlerce, bazen haftalarca, bazen de aylarca çalkalanıp durur. Yazacağım metnin taslağı yavaş yavaş şekillenmeye başlar. Nihayetinde zihnimdeki taslağı yazıya aktaracağım en uygun zamanı beklerim. Mesela bu noktadan sonra hikâye veya roman yazacağım dediğim an kendimi yazmaya hazır hissettiğim andır. Hayaller bir su gibi zihnimden taşmak için beklemeye koyulurken, kalemim sürekli beni dürter. Onu elime alıp birkaç cümle yazdıktan sonra olaylar düşündüğümünden çok daha farklı ilerlese de o anki ruhsal durumuma göre şekillenir. Bu durum yazımlarımdaki kurguyu son derece sağlamlaştırmaktadır.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığımız...

Genel itibariyle Natüralist yazarlar dikkatimi çeker. Fransız Natüralist yazar Gustave Flaubert, yabancı yazarlar arasında okuduğum ilk yazar diyebilirim. Ancak Natüralist yazarlar arasında Türk edebiyatında en beğendiğim sanatçı Hüseyin Rahmi Gürpınar diyebilirim. Romanlarının teknik açıdan kusurlu olduğunu söyleyenler olsa da ben onun çok ama çok güçlü bir kalemi olduğunu düşünüyorum. Osmanlı Türkçesinde kullanılan Arapça ve Farsça kelimelere hâkim olmayan bir okuyucu için dili biraz ağır gelse de düşünüleceği kadar çetrefilli değildir. Özellikle “Gulyabani, Deli Filozof, İnsanlar Maymun Muydu?” romanlarında karakterler için

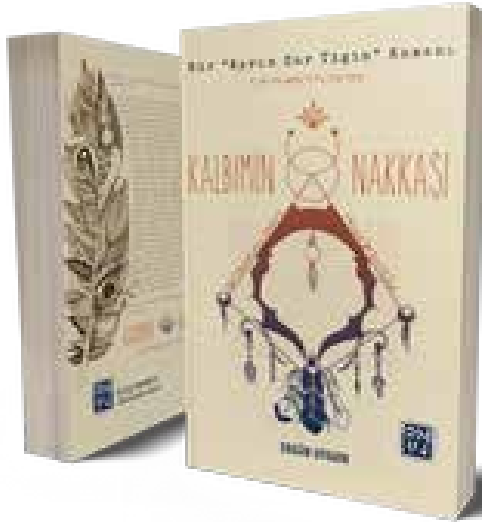
kullandığı üslup gerçekçilikte en üst safhaya ulaşır. İlk romanımda bunun etkisi olmayabilir. Fakat henüz yayımlanmamış hikâyelerimde ve ikinci romanımda Hüseyin Rahmi Gürpınar’ın üslubunun etkisi olduğunu söyleyebilirim.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte günümüzde en çok hırpalanan sanat dalları arasında edebiyat olduğunu düşünüyorum. Nitelsiz eserlerin, kültürden yoksun kitapların edebiyat dünyasının en üst raflarında yer alması gerçekten düşündürücü. Türk edebiyatında Tanzimat sanatçıları ile Edebiyat-ı Cedide sanatçıları arasında cereyan eden Dekadanlık tartışmasından daha ağır yeni bir kalem tartışması yaratacak cinsten. Reklamı yüksek bazı eserlerin sadece satmak amacıyla ortaya çıktığı aşikârdır. Okuyucu bu noktada elinden geldiğince temkinli davranmalı. Çünkü bu tür kitapları okuyarak farkına varmadan hem kültürünü hem de tarihini unutacak; edebiyatın değerini de yavaş yavaş düşürmeye devam edecektir.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

İnsan sadece yaşadıklarını yazacak diye bir kaside yok. Yazarın asıl yeteneği yaşamadığı bir duyguyu yaşamışçasına anlatabilmekle ölçülür. Ben yaşamadığım duyguları rahatlıkla yazabildiğimi düşünüyorum. Bunu yayımlanan ilk romanımda da kanıtladım. Mesela ölüm duygusu üzerinde duralım. Size biraz garip gelecek ama yazdığım metinde kahramanlardan

birini boğarak öldürürken ben de aynı şekilde boğazımı tutarak o acıyı biraz olsun hissetmeye çalıştım. Tabi ölen kahraman için de öldü demem, o duyguyu ölüm kelimesini kullanmadan sayfalarca anlatırım. Nihayetinde metin hem daha orijinal olur hem de okuyucu olayın gerçekten yaşandığını kolaylıkla hissedebilir.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Dağınık halde, küçük kâğıtlara yazdığım yüzden fazla şiirim olduğunu söyleyebilirim. Şimdiye kadar şiirlerimin çoğunda hayatımın bitmek bilmeyen şarkısını haykırdım. Kâh aşkla kâh yalnızlıkla kâh vatan sevdasıyla ilgili yazdığım şiirlerimde hep kendimi anlatmışımdır. Öyküde bu durum biraz daha azdır. Öykülerde kendimden söz etmesem de çevredeki kişi ve olaylardan yola çıkarım. Tabi son zamanlarda şiir ve öyküden ziyade roman üzerinde duruyorum. Kalbimin Nakkaşı romanımda aşkı anlattığım bazı bölümler tamamen gerçek hayatımdan alıntıdır. Şu an yazmaya çalıştığım ikinci romanda da çocukluğuma dair bazı anılara yer verdiğimi söyleyebilirim.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Bana en yakın kişiye, yani eşime okutuyorum. Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirmiş alanında yetkin biri. Hem kelime dağarcığı çok geniş hem de tahlil yapma kabiliyeti yüksek. O an eksiklerimi göstermesi veya gözümden kaçmış yanlışlarımı düzeltmesi benim için oldukça önemli.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Kurgu bir çalışmayı güçlü kılan en önemli hususlardan biridir. Özellikle olaydan ziyade belli bir durumu, bir kesiti anlatan eserlerin kur-

gusu beni boğar. Zamanımı boş yere harcadığımı hissettiğim an, kurgusunu beğenmediğim bir eseri elimden bırakırım. Onu sonuna kadar okumak için kesinlikle kendimi zorlamam. Neticede bu kurguyu ben böyle yazardım dediğim herhangi bir eser yok.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat édersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitabevlerine gitme noktasında belli bir zaman dilimi belirlemeyi doğru bulmuyorum. Bu yüzden evden dışarı çıktığım anda karşılaşacağım her kitabevine illaki uğrarım. Kitap alsam da almasam da kitabevlerini dolaşır, edebiyat dünyasına giren yeni eserler olup olmadığına bakarım. Kitap alırken kitabın hangi yazara ait olduğuna pek takılmam. Benim için önemli olan kitabın neyi nasıl anlattığıdır. Bu yüzden kitabı almadan önce kitabın belli başlı bazı sayfalarına göz gezdiririm. Kitabın içerik bakımından doyurucu nitelikte olup olmadığını hissetmeye çalışırım. Şayet eksiklerimi kapatacak ve zihnimi geliştirecek yazılara denk gelirim o kitabı illaki alıp okurum. Okuyucularına önerebileceğim pek çok kitap var ancak illa bir isim verecek olursam Hüseyin Rahmi Gürpınar’ın “İnsanlar Maymun Muydu?” romanını alıp okusunlar derim.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Yazma amacına bağlı olarak bu husus değişebilir. Yazmanın tadını çıkarmak isteyenlere kalem öneririm. Çünkü eşyalar arasında en kutsal olanı kalemdir. Ben şimdiye kadar yazdığım bütün yazılarımda kalem kullandım. Bana estetik bir haz verdiğini düşünüyorum. Lakin yazılanlar hemen yayımlanma amacı taşıyorsa kalemle yazmanın büyük sıkıntıları oluyor. O zaman kalemle yazılan metin tekrar klavyeyle yazılmak zorunda kalıyor. Bu da bir işi farkına varmadan iki iş konumuna getiriyor. Kısacası yazma zevkini tatmak için kalem, daha hızlı yayımlamak için de klavye tercih edilmeli.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Söyleyecekleri her söz hakiki, kitap okurken zihinleri kuvvetli ve her daim kalpleri insan sevgisiyle dolu olsun.

YINEVİ
yayıncısı

Gülden RAMAZAN
“Tadın Damağında Yarım Kaldı”

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazıyorum çünkü; yazmak bana haz veriyor ve yazdıklarımla bütünleşiyorum.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

İlk yazma kararımı almama sebep olan olay ben kimim? ve ne yapmak istiyorum? soruları oldu. Aldığım tek cevap yazmak oldu ve ilk kitabımı çıkardım.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imzayı attığımda başarmış olmanın gururunu hissettim ve doğru yolda olduğumu bir kere daha anladım.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standa gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap fuarında olmak çok güzel bir duyguydu benim için. Hissettiğim ve istediğim şey ise attığım bu ilk adımı zirveye taşımak.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Tabi ki katkısı olduğunu düşünüyorum. Kesinlikle her ilde yapılmalı.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Yazarken konunun merkezine kendimi koyuyorum ve yazdıklarımla bütünleşiyorum. Farklı bir çalışma yöntemim yok.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Yerli yazarlardan çok yabancı yazarları okuyorum. Fakat beni etkileyen veya bu yola çıkmak için kendime örnek aldığım bir yazar yok.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlerdirirsiniz?

Edebiyatsız bir dünya düşünülemez. insanların bilinçlenmesini ve duyguların birleşmesini sağlayarak kuşaktan kuşağa aktarılan bilgi birikimi.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmiş gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yaşadığım bir duyguyu yazabilirim. Okuyucunun doğal hissetmesini tabi ki doğal yazarak sağladım. Zaten bir duyguyu farklı kalıplara sokma taraftarı değilim.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Tabi ki oluyor. Zaten insan hissetmediği ve bütünleşemeyeceği bir şeyi yazamaz diye düşünüyorum.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı tarafsızca hissettiklerini söyleyebilecek kişilere okutma taraftarım.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Öncelikle tüm yazarların kitaplarına saygı duyuyorum. Çünkü bütün eserler büyük emeklerle ortaya çıkıyor. O yüzden o değerlendirmeyi yapmadım.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Sık sık giderim. Bir kitabın önce arka kapakını okurum. Okuyucuların ilk okuyacağı roman aile ağırlıklı olmalı diye düşünüyorum.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Ben ilk aşamada kalem tercih ediyorum. Çünkü daha rahat yazdığımı hissediyorum.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Son sözüm, bence yeni yazarlara şans vermeli. Daha çok kitap okumalılar ve çevrelerindeki insanları da okuma konusunda teşvik etmeli.

Halil KALKAN
"#hayat", "Vefa"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

İnsanoğlu YAZARAK, bir şeye sadece bakmayı değil, onu görmeyi, ona dokunabilmeyi, ona hayat vermeyi öğrenir yani gözünü, gönlüne çevirir. Gözünü gönlüne çevirebilen insan, bir müddet sonra kalbinin sesini duyar ve onu usul usul dinlemeye başlar. Kalbinin sesini dinledikçe insan, zihnindeki prangalardan, sırtındaki yüklerden, gönlündeki sıkıntılardan kurtulur. Sıkıntılarında kurtulan insan, kendi kendini tamir edebilir hale gelir ve ruhunu kanatlandırmayı öğrenir. Ruhunu kanatlandırmayı öğrenen insan, daha önce farkında olmadığı uçsuz bucaksız diyarlarda kanat çırpmayı keşfeder. Kanat çırpmayı keşfeden insan ise, keşfettiği yeni diyarlardaki güzellikleri, bir başına yaşamakla yetinmez, etrafındakilerden başlayarak o güzellikleri paylaşmaya / yazmaya başlar...

Yazmak, bir yönüyle de bir buğday danesinin toprağa düşmesine benzer. Yazdığınız eser, önce benzeş gönüllerde yeşerip bir başak olur. O başak, zamanla komşu gönüllere sirayet eder. O başka gönüllere, o daha başka gönüllere ve o da, daha daha başka gönüllere...

Velhasıl yazmak, iştah meselesidir azizim. Toksan yazamazsın...

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Elbette hatırlıyorum. Yazma hayalim ortaokul yıllarımda başlamasına rağmen, ilk kitabımı yazmaya karar verdiğimde tam kırk yaşına gelmiştim. Elde yazılacak malzeme çoktu ama nereden ve nasıl başlayacağıma bir türlü karar veremiyordum. En sonunda yazmak istediğim konuyla alakalı on adet kitap aldım. O yazarların nasıl yazdığını inceledim. İnceledim ama aradığım şeyi onlarda bulamadım. Çünkü her şeyiyle bana ait olan benim rengimi taşıyan bir eser yazmak istiyordum. İsrarla yazmak istediğim halde ve üç gün üst üste hiçbir iş yapmaksızın kalem ve defter elimde olarak, sabahtan akşama kadar tek kelime yazmadan günleri akşam ettim. Ta ki, kalemi kalbimin eline verene kadar. Üçüncü günün sonunda uyumak için yatağa uzandığımda zihnimde kitabı yazmaya başladım ve gece yarısına kadar kitabı tamamladım. Sabah kalktığımda ise, yazmak istediğim konu başlıklarını gece sabaha kadar zihnimde sıraladığım şekliye, bu sefere kâğıda sıralayıp sürekli yazmaya başladım. Benim için bundan sonrası çok zor olmadı.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Bu durum anlatılmaz yaşanır denir türden bir duygu. Ben bu duyguyu, yazmanın güzelliklerini anlatmaya çalıştığım Vefa isimli kitabımda yazmaya çalıştım ama gönül heybemde biriktirdiğim kelimeler, bu güzellikleri anlatmaya yetmedi. Sakin bir kişilik olmama rağmen, ilk imzamı atarken sanırım biraz heyecanlanmış ve ne yazacağıma hemen karar veremeyerek bir müddet duraksamıştım.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standa gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap yazana kadar, kitap fuarına gitmenin ve yazara kitap imzalatmanın bu kadar anlamlı bir şey olduğunu bilmiyordum. Bunu yaşayarak öğrendim. Hele de bir yazarın aynı kitabından aile fertlerinin her birine hediye etmek için veya sevilen arkadaşlara sürpriz için imzalı birer kitap almanın okura ve yazara çok özel bir jest olduğunu hiç bilmiyordum.

Belirtmeliyim ki, kitap fuarlarında sadece kitaplara imza atılmıyor, kalıcı dostluklara da imza atılıyor. Velhasıl, mutluluğu satın alamazsınız ama kitap fuarına gidip kendiniz ve sevdikleriniz için imzalı kitaplar alarak hem kendinizi, hem sevdiklerinizi ve hem de yazarı mutlu edebilirsiniz. Gerek binaya girerken ve gerekse standda oturup okurların kitaplarını imzalarken yaşanan duyguları anlatacak bir kelime ya icat edilmedi, ya da o kelimeyi ben henüz bilmiyorum. Her yıl başka bir güzellik ve sürpriz yaşıyorum kitap fuarında. Bu yılki İstanbul kitap fuarında, Tekirdağ-Çerkezköy’de yaşayan üniversite arkadaşım Muzaffer Özdemir ile 21 yıl aradan sonra ve İstanbul’da yaşayan ilkokul arkadaşım Adem Bayramoğlu ile 32 yıl aranın ardından imza günümde buluşup hasret giderdik. Sosyal medyadan tanıdığım Gönül ablam, kardeşi ve geliniyle birlikte imza gününe İzmit’ten katılarak ne kadar vefalı bir dost olduğunu göstermiş oldu. Kitap fuarına katılmayan Mustafa Soylu abim, bunu telafi etmek için bir seferde 50 kitap alarak, Nurettin bey ise 25 kitap alarak unutulmaz vefalı okurlar listesindeki yerlerini sağlamlaştırmış olduk.

Nişan fotoğraf çekimleri gibi çok özel günlerinde, #hayat ve Vefa kitaplarımla poz veren Müşfika&Sezer çifti ise, ömür boyu unutamayacağım bir güzelliğe imza attılar.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Elbette var, çoğu insan bu dönemlerde çocukluğuyla fuarlara gidip oradaki atmosferden etkilenerek okumaya başlayabiliyor. Ben, buna bizzat şahit oldum. Hiç kitap okumamış ama, benim ilk kitabımı okuduktan sonra okumayı sevdiklerine dair yorum aldığım çok kişi oldu.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Benim için yazmak kolay, ne yazacağıma karar vermek zor. Karar verdim mi yazmak için özel bir yere ihtiyaç duymuyorum. Yazacağım şey bitene kadar, başkalarından etkilenmemek için hiç kimseye paylaşmam hatta okunmaması için özel şifre koyarak yazdıklarımı tamamlayana kadar itina ile korurum.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Yazmaya başlamadan önce, çok kısa bir sürede on eser okudum ama onlardan öğrendiğim şey, neyi yazacağım değil, neyi yazmayacağım oldu.

Benzeşerek değil, kendin kalarak yazmanın kıymetli olduğuna inananlardanım ben.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Günümüzdeki insanlar, ben de dâhil kısa ve öz şeyleri ve de doğal, samimi şeyleri seviyoruz. Ben, özellikle son yıllarda hayatımıza giren sosyal medyanın da etkisiyle, insanların edebiyata biraz daha fazla ilgi gösterdiğini düşünüyorum.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Elbette yazılabilir ama bu tür yaşanmadan yazılan şeylerin, okur üzerinde çok büyük bir etkisi olacağı kanaatinde değilim. Benim için güzel ve iyi yazmak demek, çoğunlukla doğal şeyler yazmaktır. Yani kalemi bizzat yüreğimin eline verip hayatın ta kendisini yazmaktır. Ya ben ölene kadar, ya da içimdeki yazmaya aç o çocuk doyana kadar. Velhasıl yazmak, iştah meselesidir azizim, toksan yazamazsın...

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Elbette oluyor, özellikle ilk kitabım #hayat'ta, kendi hayat hikâyemden kesitlere çokça yer vererek Karadeniz'de yaşanan zor hayat şartlarını kaleme almaya çalıştım.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Bizzat kendim, her okuma arasına bir aya yakın bir süre koyarak beş kez okuyorum. Düzeltmelerimi yapıp "oldu" dedikten sonra yetkinliğine güvendiğim çevremdeki insanlara okutup geri dönüşlerini alıyorum. Son kararı kendim verip gerekli gördüğüm düzeltmeleri yaparak kitabın son halini basım için yayınevime gönderiyorum.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Ben zor beğenen biriyim, başkalarının yaptığından daha çok kendim ne yaptığıma bakarım. İyi şeyler dikkatimi çeker ama kolay kolay etkilenmem. Kendi pencereden baktığımda gördüğüm şeyi, kalbimden hissettiğim şekliyle yazmaya çalışırım.

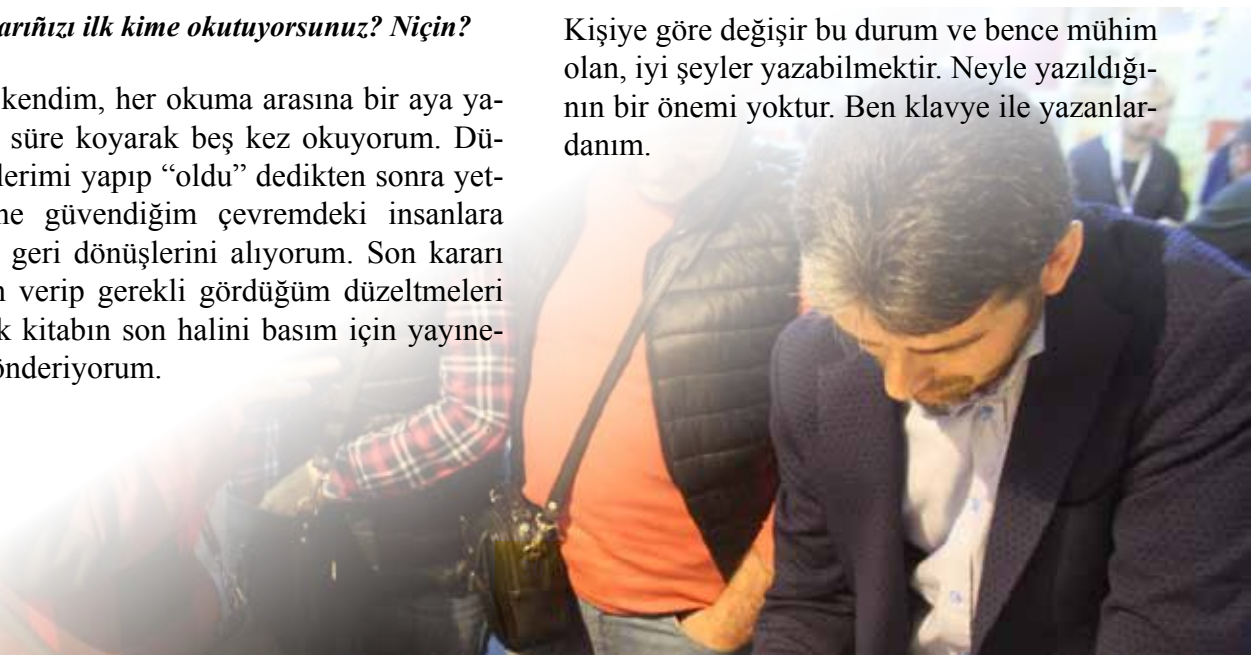
Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Ben kitaptan daha çok makale okuyan ve vakit buldukça da köşemde makale yazmaya çalışan bir yazarım. Kitap veya herhangi bir şey alırken, ihtiyacım olan şeyleri almaya dikkat ederim. Okurlara önerim, reklamlarla yönlendirildikleri kitapları değil de, ihtiyaçları olan, gönüllerine dokunan, hayatlarına renk katan, hüznlerine ortak olan, umutlarını kırmayan, toplumun değerleriyle barışık, kendilerinden bir şeyler buldukları, güzel yazarları ve onların kitaplarını okumalarıdır.

Okuyuculara önereceğim ilk kitap, Kuran'ı Kerim ve Siyer-i Nebidir. Sonra da, tabi ki benim kitaplarım #hayat ve Vefa'dır :)

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Kişiyeye göre değişir bu durum ve bence mühim olan, iyi şeyler yazabilmektir. Neyle yazıldığının bir önemi yoktur. Ben klavye ile yazanlardanım.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

2016 Yılında “İyiliğe Halil, Kötülüğe Kalkan Olabilmektir #hayat” felsefesiyle başlayan yazarlık serüvenimiz, 2018 Yılında Vefa ile devam ediyor, seneye ya nasip...
Unutma! #hayat, Vefa’lı olmayı gerektirir.

Okur için VEFA; kitabı alıp okumak, eşe dosta tavsiye etmek ve çokça paylaşmak iken;
Yazar için VEFA, Okurun kendinden bir şeyler bulabileceği yeni kitaplar yazmaktır...

Eserlerimizi okumaya / paylaşmaya değer bulan VEFA’lı okurlara olsun canı gönülden selâm.
Bir kitabın değerini yazar veya yayınevi değil, VEFA’lı okurlar belirler vesselâm...

İlkey AYDIN
"Orta Dünyanın Analizi"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Çalışmalarımı kağıda aktarabilmek için yazıyorum. Yazmak benim için hem uğraş hem de gereksinim. Türk tarihini araştırmak keyifli. Bu süreçte bir hobi gibi. Aynı zamanda batı merkezli bir tarih anlayışına karşı çıkmayı da görev olarak görüyorum.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Aslında yazmaya şiirle başladım. 2001 yılında idi. Bir günde yazdığım 8-10 şiirim var. Sonrasında tamamlanmamış bir cinayet romanım var. İlk kitabım Orta Dünya Analizi ise Yüzüklerin Efendisi romanının halkbilim, tarih yönüyle incelemesi. Öncesinde konuyla ilgili bir makale hazırlamıştım. Konu kitap yazacak kadar genişti ve çalışmalarına başladım.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Kitap imzalamak güzel bir duygu. Yaptığımız çalışmanın değer görmesi insanı sevindiriyor. İlk imzayı attıktan sonra yeni çalışmalar için güven ve enerji depoluyorsunuz.

Çalışmalarının karşılık görmesi bence bir yazar için çok önemli. Kimse çalışmalarını okumasın diye kitap yazmak istemez. Her insan, verdiği emeğin karşılığını görmek ister.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Aslında kitap fuarlarından çok büyük bir beklentim yok. Yayınevimle ilk fuarımdı ama ilk katıldığım fuar değildi. Fuarlar bir yazar için mümkün olduğunca katılması gereken etkinliklerden biri. Yeni bir yazar olduğunuz için büyük bir okur kitlesiyle karşılaşmıyorsunuz ama sizin gibi yazan çizen insanlardan bilgi alışverişinin kazançlı olduğunu düşünüyorum.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Büyük bir katkısı var. Kitabın ne kadar değerli olduğunu hatırlatmak noktasında artması dileğiyle. Türkiye'deki okuma oranları göz önüne alındığında çok daha fazla okura ihtiyacımız var.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Benim çalışmalarım genelde inceleme-araştırma üzerinedir. Bir konu üzerinde bazı ipuçları yakaladıktan sonra onun üzerine gitmeyi bulana kadar soluk almadan çalışmayı severim. Benim için bir bulmaca çözmek, karanlık bir cinayeti aydınlatmak gibidir. Tabii benim için en önemli husus ise konuyu kaynaklandırıp resmileştirebilmek. İlk kitabımda da yeni yazmaya başlayacağım kitabımda da öncelikle envanter oluştururum.

Hedef konularımı belirlerim. Konular hakkında bilgi topladıkça klasörler oluşturup bilgisayarımda notlar almaya başlarım. Bu notlar yeterince biriktiğinde, kitabımı yazmaya hazır hale gelmiş demektir. Yazma sürecinde yeni sonuçlara ve bilgilere ulaşmak ayrıca keyif verir.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

20'li yaşlarda Agatha Christie, Stephen King gibi yazarları severdim. Zaman içerisinde insanın ilgi alanları değişebiliyor veya gelişebiliyor. Yapılan her çalışmanın bir emeği ve verdiği emeğin büyüklüğü oranında değeri vardır. Çalışma yaptığım alan sebebiyle kaynakları iyi tarayıp yeni sonuçlar çıkarabilen ve bu çalışmalarını delillendirebilen her yazar benim için değerlidir.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Kendimi bir edebiyatçı olarak görmediğim için bu soruyu uzman değil sıradan bir kişi olarak cevaplamak gerekirse, edebiyat hiçbir ölmez. İnsanların yaşayışı, duyguları değişince de edebiyat da yeni bir şekil alır. Örneğin 100 sene önce bilim-kurgu diye bir şey yoktu. Bugün var. Sinemanın, müziğin, tiyatronun ana damarı her zaman edebiyat olmuştur. Asıl mesele, edebiyatın değeri düşer mi diye soracak olursanız her dönem edebiyatı ayakta tutacak isimler çıkacaktır. gibi yazarlar.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmiş gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Tecrübe ederek yazmak mutlaka daha samimi bir görüntü verir ama yazarlar bir noktadan sonra kendisine ne proje sunulursa onu yazabilir hale geliyor. Çünkü hadiseyi nasıl ifade etmesi gerektiğini biliyor. Bram Stoker'ın çocukken mezarlıkta uyumayı sevdiğini, zamanını orada geçirmekten haz aldığını biliyor muydunuz? Cinayet romanı yazacaksanız da illa katil olmanız gerekmiyor tabii. İnsanları tanımak, davranışları sezmek ve gözlem yapabilmek çok önemli bu noktada. Çağımızda yazarlar edebi eserlerde daha fazlasını ortaya koyabilmek adına konuyla ilgili akademik araştırmalar da yapmak zorunda kalıyor. Edebi eserin derinliği, kabul edilebilirliği noktasında önemli bir unsur. Uzay konulu bir roman yazarken uzay gemisinin ne tür maddelerden imal edildiğini bilmeden yazmak biraz saçma olurdu her halde.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Yayınlanmış bir öykü ya da şiirim yok. Yarımlanmış cinayet romanımda kendimden hiç bahsetmedim.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Orta Dünyanın Analizi'nin bazı bölümlerini Prof. Dr. Osman Karatay'a okuttum. Bunun dışında birkaç arkadaşına kısa bölümler gönderdim. Çok sayıda arkadaşına da sözlü olarak çalışmamdan kesitleri izah ettim.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Kurgusunu beğenmediğim çalışmayı beğenmiyorum. Ben olsaydım böyle yazardım dediğimde ben yazmış olurum.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Çok fazla gittiğim söylenemez. Çoğunlukla internet üzerinden sipariş veriyorum. Daha çok çalışmalarım için ihtiyaç olan kitapları almayı tercih ediyorum. Bu noktada önereceğim bir kitap yok. Çünkü kitap alıyorsam büyük ihtimalle araştırdığım konuyla ilgili ileri okumadır. Edebi eserlere pek zamanın kaldığı da söylenemez. Sadece yazar dostlarımla kitaplarımı alırım. İleride edebi eserlere daha çok zaman ayırabilmek dileğiyle.

||| Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Kim nasıl rahat ediyorsa öyle yazmalı. Ben klavyeyi tercih ediyorum. Sanırım bilgisayarla bütünleşik yaşamaktan kaynaklanıyor.

||| Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

İlk çalışmamda kitabımı okuyanlardan aldığım tepkiler hep olumluydu. Yeni çalışmalarımı bekleyen, soran çok oluyor. Çok kitap çıkarmayı beceri olarak görenlerden değilim. Eğer yazmaya degecek kadar önemli gördüysem yazarım. “Bu kitabı çıkarayım da dursun kenarda” mantığıyla asla yazmam. Her çalışmam ufuk açmalı ve iddialı olmalı. Yeni çalışmalarımı bekleyen okurlarımla tekrar görüşmek üzere. Sevgiler.

Jale ALTUNEL
"Gökyüzü Tulpar Sürüsü"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Simülasyondan çıkmanın bir türü de yazmak sanırım. Kimi müzik yaparak, kimi resim ya da sanatın herhangi diğer dallarından faydalanarak çıkıyor oradan. Ya da tam tersi kendi yarattığı bir simülasyonun içine giriyor. Buradan bakınca elbette gereklilik. Bir tür kendini gerçekleştirme ve yeniden yapılandırmadır yazmak.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Anımsıyorum tabii. İlkokula gidiyordum üçüncü sınıf. Günlük tutmaya karar vermiştim. Âşık olmuşum. Derken bir gün baktım ki o "kara sevda" çoktan bitmiş ama ben yazmaya devam ediyorum. Gündelik eleştirilerimi yazmak, yazarken kendi kendimi kıskırtmak bir tür "gizli görev"e dönüşmüştü. Derken son derece gizli olan bu günlükleri ortalıkta bırakmaya başladım okunsunlar diye. Okundular. Olayım bundan sonra başladı. Türkçe derslerinin kompozisyon sınavlarından tam puan almak gibi egoyu göklere çıkarıcı beğeniler yetmeye başladı. Bir gün mutlaka ben de kitaplar yazmalıydım.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imzama 2012 yılında Çizgideki Gladyatör adlı kitabım için biyografisini derlediğim ve kendisi için yazılan kitabı göremeden vefat etmiş olan Metin Kurt'un ablası için atmıştım. Acılar henüz çok taze olduğundan, hüzünlü bir imzaydı o. Ortaya bir katkı koyduğunuzda bilirsiniz ki okyanusa damlalıkla bir su zerreciği bırakıyorsunuz. Böylesi bir zerreciğe kıymet veren insanlar olduğunu bilmek yaptığınız işin onaylanması oluyor bir yerde.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Fuarda yer verilmesi ve adınızı girişteki bilgilendirme panosunda görmemiz her seferinde heyecanlandırıcı. Fuara gelişse Anadolu yakasında oturuyor olunca tam bir macera. Hatta oradan da ayrı bir kısa öykü çıkabilir.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Okuma kültürü ve alışkanlığına, aile ve ilkokul öğretmenleri dışında katkı sağlayabilecek bir etmen olabileceğini düşünmüyorum açıkçası. Tüketim toplumuyuz uzunca bir süredir. Dolayısıyla raftaki ya da fuardaki "stant" ya da o stantlardaki kitaplar birer üründürler. Bu soru pek çok yanıtı ve devamında başka soruları doğuran, doğurgan bir sorudur. Ben sayfalar dolusu yazmak yerine Bodrillard'ın Tüketim Toplumu adlı eserini önereyim. Çok daha aydınlatıcı bir şekilde vermiş yanıtları. Tekrara girmeyeyim...

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

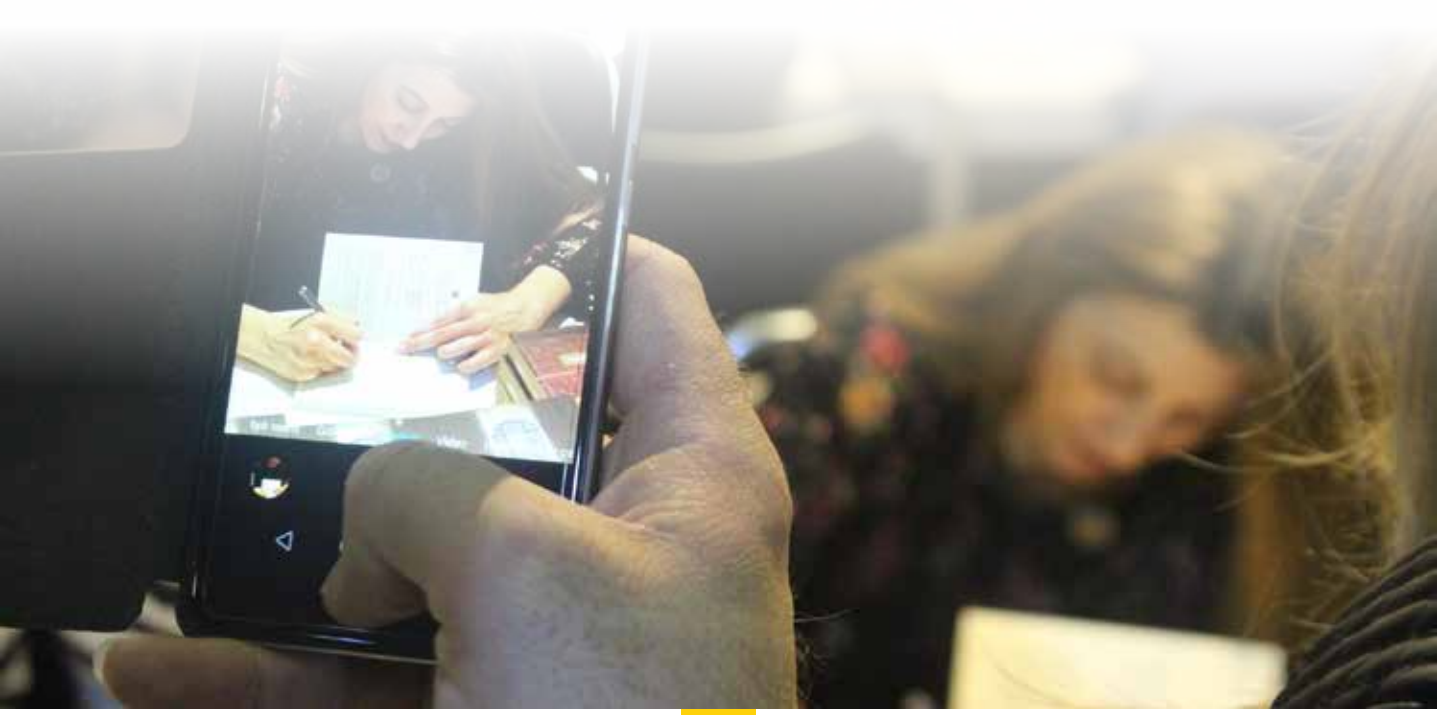
Yalnız ve sakin kalmak dışında ritüellerim yok. Kahve olursa hayır demem. Bir de yazdığım her neyse ona yoğunlaştığımda kedim Cazgır'ın bunu hissedip kucağıma atlayivermesi iyi hissettiriyor.

Kendinize örnek aldığımız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Var tabii olmaz mı? İsim isim saymak yerine devrim şairleri demek istiyorum. Bir kuşun kanadıylan bir birlerinden haber tutan o büyük devrim şairleri.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

“Epik ve Devrim” adlı şiirimde “değişmeli şekli dostum devrimin, ana dili ekonomi sömürü ve işgalin” demiştim. Sanatın ve hatta bilimin hiçbir dalı günümüz dünyasının küresel siyasetinden ayrı düşünülemez. Edebiyat için de durum aynıdır. Ve soru yine yaklaşık orta hacimli bir kitabı dolduracak büyüklükte yanıtı sahip. Defalarca sorgulandı bunlar Enis Batur’un Edebiyat eleştirileriyle ilgili eserleri geldi aklıma. Günümüz diye bir şey yok. Her dönem durum aynıydı edebiyat ya da sanatın her dalı için. Çok okunur olmanın günümüz dünyasındaki kriteri biraz daha acımasız hepsi bu. Ortaya çıkan bir ürüne pazarlanması da reklamlarla oluyor. Yani en çok reklamı yapılan en çok okunan oluyor. Dolayısıyla siyasi bir konu bu. Reklamın ve ürünleşen katkıların çokluğu bizi sanal bir simülasyonun içinde tutuyor kısaca.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Kitabımda fahişenin tertemiz bir ruhu olduğunu yazdım. Hiç fahişelik yapmadım. “İstanbul’da Bir İşçiyim Orta Asyalı” dedim ama ne Orta Asya’dan geliyorum ne de işçiyim. Gözlem ve duygudaşlık bir araya gelebilirse yaşanmayan olaylar ve konular da yazılıyor. Özdeşleşme bunu gerektiriyor. Yaşadıklarınızı yazmak kendi hayat hikayenizi aktarmaktır ki bu ancak kurguda bir rahatlık sağlar.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Oluyor tabii zaman zaman.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Eşime okutuyorum genellikle. Dünya görüşlerimiz aynı ve birikimine güveniyorum çünkü.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Bir katkı öyle ya da böyle uzun ve meşakkatli bir süreçten geçiyor elinize gelene kadar. Emektir yani. Beğeniyse kişiden kişiye değişir. “Ben olsaydım” türü bir cümle kurmam. Bu kadarlık saygıyı hak eder en azından. Merak uyandırmışsa sonuna dek okurum, uyandırmamışsa zaman kaybetmem.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat édersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitapevi bir tür keşif denizi aslında ama son yıllarda hedefe kitlenmiş füze gibi önceden belirlemiş olduğum listeyi almaya gidiyorum. Okuyucularına kitap önermek mi? Estağfurullah ekseriyeti genç kuşaktan oluşan okuyucu kitlem benden daha zeki ve akıllı bence. Yani doğal olarak öyle olmalı. Ama hepsi bir yana, klasik ve modern felsefeyi, Frankfurt Okulu filozoflarını, izdüşümündeki post-modern filozofları iyi kavramaları gerektiğini düşünüyorum. Felsefe için hep, “yahu boş versene filozof mu olacaksın?” şeklinde bir alaycılık vardır. Oysa neler düşünülmüş öğrenilirse, bir düşünceye pek çok açıdan bakabilme yeteneği kazanılır. Bu önemlidir. Kalıplardan ve klişelerden arındırır. Kafa açar kısaca. Sorgulamak ve soru sormayı bilmek iyidir. Yanıtlar hakkında önceden düşünmüş olmayı gerektirir.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Taşa kazılmalı. Şaka şaka. Kalem klavye daktilo o an elinizde ne varsa onunla yazarsınız. Araç-eşya saplantılı değilimdir. Biliyor musunuz düşüncelerinden dolayı hapse atılmış olan bir filozof ona kalem kâğıt verilmediği için dışkıyla bulunduğu hücrenin duvarlarına yazmıştı. Bilenler anladılar kimden bahsettiğimi.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Son söz mü? Kitabımın son şiirinde “diyeceklerim bitmedi daha” diye bir dizem var. Son söz o yüzden çok iddialı olur. Ergenekon Bayramı’nı yeni kutladığımız şu güzel bahar günlerinde aşk olsun! İki kişilik devrimci bir örgütlenmedir demiş şair aşk için. :)

Mehmet YILMAN
“Tonyukuk Yazıtı’nın Sil Baştan Okuması”

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Niçin yazdığımı tam olarak ben de bilmiyorum diyesim geliyor; ancak biliyorum. Testi-su, değirmen-taş konusu aslında... Kitap olabilir ya da olmayabilir; ancak yazmak okumanın hiç değilse düşünsel çabaların kaçınılmaz sonucudur. Kişi okur-yazarken hem yoğrulur, hem yoğurur. Okumak yoğrulmaksızın yazmak ayağa doğrulmak ya da yoğurmaktır. Her yazı yazarı bilse de bilmese de acuna şekil verme amaç ya da ereğinin ürünüdür. Sanırım bizimki de öyle biraz...

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

İlk yazmaya ben de herkes gibi ilkokulda başladım. Günlük vb.. Kompizisyonumuñ iyi olduğunu orta okul lisede fark ettim. Aslında öyle bir düşüncem yoktu. Sen iyi yazıyorsun ya bize de yazsana diye dersten kaytaran arkadaşlara ısmarlama çok kompozisyon yazmışlığım var. Doğrusu kitap yazmak hiç aklımda yoktu; ancak sonra anladım ki bu kişinin kendisini gerçekleştirebilmesi için karşı konulmaz bir dürtü gibi... Nasıl sigara içmeden duramayanlar varsa biliyorum ki bir yazar için de yaz-

mak aynı durumdur. Okunur okunmaz anlaşılır anlaşılmaz kitaba çevrilir ya da çevrilmez ayrı konu; yazsa ne yazar bilinmez; ancak bir yazar ölene kadar yazar.gibi egoyu göklere çıkarıcı beğeniler yetmemeye başladı. Bir gün mutlaka ben de kitaplar yazmalıydım.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imzamı attığımda Kutlu Yayınevindeydik ve bu duruma çok sevinmişim. Yazarlık ruhunda olanlara para, pul, imza, satış önemli değildir ancak kim demiş ki boşuna yazmamış olduğunu görmek çocuk gibi sevindirmez...

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand geliştirmeye değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap fuarı bir belediye halk pazarı gibidir. Alınıp satılan kağıt değil aslında düşler düşüneler... Haliyle düş ve düşünce alıp satmak için gelen insanlar ve binaya yaydıkları görünmez ışık insana mutluluk dolu bir ortama geldiğini hemen gösteriyor. Pazardaki pazarcılarının çığlıkları yok... Bir mabede gelmiş gibi... İşte bu yazarın keresteciye attığı soyut farktır.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Elbette... Hem de çok... Her okuyan atomu parçayamaz; parçalaması da beklenmez; ancak bu değildir zaten; ancak yaşamın anlamı olan okumak bir budun için hem olmazsadır; hem de kazanılabilir bir alışkanlıktır; yani örnek alma, olma ve özendirmeye bağlıdır. Fuarların yetersiz olduğunu düşünüyorum; ancak önemi ve bu özendirmedeki yeri payı hiç kuşkusuz...

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiğiniz var mı?

Düşünüyorum; öyleyse okuyor ve yazıyorum. Okuyor ve yazıyorum o halde düşünüyorum. Yazarken hiç bir yöntemim yok aslında... Ne yaparsam yapayım tek yöntemim içten iç içtenlikle düşünmek sorgulamak... Bunlardan kağıdı mürekkebi bulan kısmı yazamadıklarım yanında bir hiç kalır diyebilirim. Yazmaktan yazmaya da fark var... Sükut altın filan değildir. Altın madeni sessizliğinden ötürü altın olmamıştır. O söz yerinde konuşmayı anlatır aslında... Demekki değerli olan sözdür. Bu yüzden güldüşündürücü(mizansel) yazılarımda bile aslında gerçeğe hep bağlı kalmaya çalışıyorum. Bu da demektir ki ağızdan çıkan sözler düşünmeden savrulan güvercin yemi değildir. Bazı sözleri etmeden araştırma gerekir; çünkü hiç kimse herşeyi bilemez. Yazı aslında kafada hazırdir; ancak edeceğiniz bir tek tümce için bazen bir gün araştırma gerekebilir.

Kendinize örnek aldığımız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

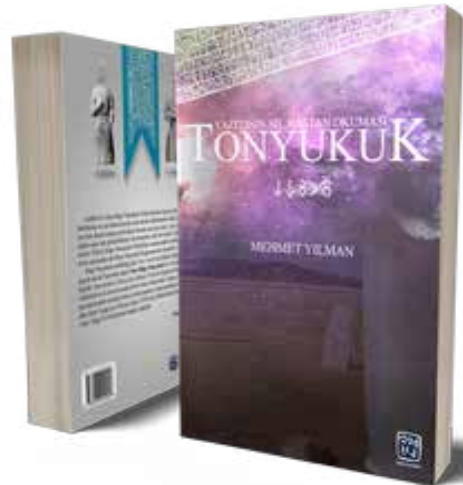
Üslup konusu ne yazıkki çok önemsedigim bir konu diyemem. Üslubum konuya göre çok değişebiliyor. Örneğin yazılacak olan siir koşuk ise eğer Yunus ve Karacaoğlan tek örneğim diyebilirim. Eğer akademik konularsa da bu kez de Yusuf Halacoğlu, İlber Ortaylı gibi akademik araştırmacılar iyi birer örnektir. Bunuyla birlikte etkilenme denilir mi bilmiyorum buna çünkü bu çok daha fazlasıdır. Tek örneğim sn. Hans Von Aibergdir diyebilirim.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Edebiyat edebiyat için olursa argo olarak bırak edebiyat yapmayı derler. Demekki edebiyat da çağı yakalamalı ve yansıtmalı, hatta geleceği de göstermelidir. Edebiyat kuşkusuz ki biz de içinde bütün bir Orta Doğu ve Doğu yaşamında geçerli tek akça gibidir. Ne var ki bu toplumu ileriye götürmede değil geriye çekmekte ne yazıkki daha çok işlevsel... Bıçak gibi... Değeri var; rağbet alan satan çok; ancak o kadar bıçak satışının nedeni ya da sonucu bol ekmek olmalı değil miydi? Buna rağmen soñ zamanlarda kuru bir Batı Doğu taklitçiliğinden uzak öze dönük bir çok eser de görmek olanaklı ve sevindirici...

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Aslında yazarlar genelde yaşamadıklarını yaşayamadıklarını yazarlar. Yazarlık da budur zaten. Yaşadığını herkes yazar... Yaşadığını yazana seyyah denilir. Evliya Çelebi gibi... Ancak yaşamak nedir? İşte kimisi yaşamadan adeta yaşar, yaşatır; kimisi yaşasa da ne yaşadığını bilir; anlatıp yaşayabilir...

Okuyucunun dogalmış gibi hissetmesi ise yazarın başarısıdır kuşkusuz. Sonuç iyi olmuştur kötü olmuştur o ayrı konu; ancak amaç denebilir ki yerini bulmuştur; çünkü hiç kimse sessizce tozlu tozlu çürüyecek bir kitap yazmak istemez. Amaç zaten yaşamışçasına hissettirebilmektir.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Kendinden söz etmeyi aslında sevmiyorum; ancak ne mümkün; insanız... Anlayana kendinden söz etmeden yazılan yazılar da yazarından haber verir. Bazı şiirlerde ki face ya da youtube yayınlıyorum; aslında kendimden söz ediyorum; ancak benzersiz eşsiz olan kim ki ben olayım... Bu örnekleri düşünen yaşayan hisseden varsa diye de beğenilere sunuyorum.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Eğer sosyal medya ya da net ortamıysa herkese anında uzun uzun hiç hazırlıksız yazıyorum. Anında düşünüyorum, muhakeme ediyor ve kimseye sormadan herkese sunuyorum. Eğer akademik çalışmaya yayınevimiz ile noktası virgülden derken birlikte okumuş oluyoruz.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Aslında kurgudan çok yargıya baktım hep... Birşeyler öğreneceğimi hissettiysem gerisi çok önemli olmadı. O kadar zamanımı verip örneğin 500 sayfalık bir kitabın sonunda anadüşünce olarak "hepimiz kardeşiz" düşüncesini sezindiğim anda bıraktığım çok kitap oldu. Amacım hiç bir zaman okumak için okumak olmadı. O yüzden zaten bildiğim ya da bildiğimi anlatacağını kesin anlatacağım yazı ya da kitapları hiç okumadım diyebilirim.

Seyrettiğimiz filmi seyretmemek benzerlerini izlememek gibi... Kurgu elbette türe göre değişir. Değişmeli de ancak bildiğim ve sevdiğim en iyi kurgu kısa, öz, net ve olanaklıysa aynı zamanda sanatsal olarak derdimiz, merakımızı anlatmaya dayalı kurgudur; çünkü yaşam çok kısa... Bir sayfalık kitap yazmak iş değil; önemli olan kim okutacak sorusunun karşılığı...

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz?

Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu? Aynı zamanda işçiyim ve bir özel şirkette sekiz saat vardiyalı çalışıyorum. Yol ile günde 10 saatim işte ve işyerinde geçiyor. Gecelerden çalışıyorum okumaya uykularımdan... Kitap evlerine de her ne kadar sık gitmeye çalışsam da koşullar ne yazık ki buna olanak vermiyor. Ben isterdim ki bir kütüphanem olsun koskocamanlık... Geçim derdi olmasın ve biri baña desinki seniñ tek işiñ okumak yazmak olsun gerisini düşünme... O kitapevinden çıkmaya da razı olurum; ancak belki de böyle daha iyidir bilemiyorum. Kitap alırken yayınevi Kutlu Yayınevi gibi ciddi bir yayınevi olmalı... Değilse de kitaptan öğrenebileceğim birşey olduğunu hissetmişsem korsan olması yeterli... İllaki büyük yayınevi büyük yazar takıntım yok... Kitaba önce bir bakarım almadan... Başına, başlığına, soñuna....Hiçbir kitabı içindekiler ve fihristini okumadan almışlığım olmadı diyebilirim. Oradan anlarım ne verip ne veremeyeceğini... Okuyucularına kitap önermek istemiyorum; çünkü herkesiñ ilgi alanına göre okuması gerektiğini ve zaten bir şekilde okuduğunu düşünüyorum.

☐☐☐ *Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?*

Klavye kalemi yendi bir kere... Kalem tutmayı el yazısıyla yazmayı çok seviyorum; ancak neye yarar; sonra klavyenin 10 parmağından yeniden öpmek zorunda kalacak olduktan sonra... Diyebilirim ki neredeyse kalemle yazmayı unuttum ve özledim. Ancak çok da üzülmem; çünkü klavye asıl kakemim ta kendisidir zaten... Klavye de kalemi yenmiş olabilir ancak o da mecbur içini kağıda döküyor geri...

☐☐☐ *Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?*

Okumak yaşamın amacıdır. Biz bu acunda okumak için varız. Okuyabilen tek türüz ve okumak, asıl okumak anlamak, anlamlandırabilmek ve şifre çözmek bağlantı kurabilmektir. Daha ne diyeyim... Herkese bol okumalar; çünkü okuyan mecbur yazacak... Esenlikler dilerim...

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Hayır bahsetmedim.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Kitabımı yazdıktan sonra çalışmış olduğum okulda hocama okuttum bir okuyucu olarak sürükleyicimi yoksa sıkıcımı diye fikir almak için neticede sıkılmadan okunan bir eser olsun istedim.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Hayır yok çünkü emeğe saygım vardır.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat édersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Aslında belli bir aralıkla gittiğim yok çünkü bazen alışverişe diye gidersin kendini kitapçıda bulursun.Öncelikle arka kapağına bakıyorum ve içeriğini okuyorum. Tabi ki kendi kitabım ;))

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Açıkçası kalem ve klavye fark etmez neticede hayal gücüdür önemli olan.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Okumaktan, yazmaktan, hayal kurmaktan vazgeçmeyin.

Seda ŞİMŞEK
“Rüyalarımın Doğan Hikayeler”

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazmak beni rahatlatıyor diyelim. Eğlenceli bir uğraş benim için, tıpkı resim yapmak gibi. Bir ürün ortaya çıkarıyorsunuz ve dostlarınızı mutlu ediyorsunuz. Arkadaşlarım ve öğrencilerim hikâyelerimi merak ediyorlar ben de onları ve en önemlisi de kendimi memnun etmek için yazmaya devam ediyorum.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

İlk olarak deneme yazılarıyla başladım. Sonra üniversite 2.sınıftayken bir rüya gördüm. Bunun üzerine roman yazmaya karar verdim. Elbette bu alanda henüz yeterli değildim ve bu durum beni biraz zorladı. Bir süreliğine çalışmamı rafa kaldırdım. Sonraları değişik rüyalar gördükçe çocuklar için kısa hikâyeler yazmaya başladım.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştur?

Zevkli oluyor elbette. Mutlu oldum. İşlerin bu kadar ciddileşeceğini hiç düşünmemiştim doğrusu.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

İlk düşündüğüm şey fuarın oldukça büyük ve ilgi gören bir yer olduğuydu. Sanırım kendimle gurur duydum.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kesinlikle çok güzel bir şey... Olması gereken de bu. İnsanımızın okumaya, yeni kitaplarla ve insanlarla tanışmaya ihtiyacı var. Okumak toplumu ileri götürür. İnsanlar okuyarak kendileri daha iyi ifade edebilmeyi öğrenirler.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

En başta rüyalarımı kullanıyorum elbette. Bunun için de beynimi ve bilinçaltımı sürekli besliyorum. Okuyorum, izliyorum dinliyorum. Bazen beni güzel bir müzik gaza getiriyor, bazen bir “anime”, bazen de bulduğum bir resmin üzerine hikâyeye yazdığım da oluyor.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Özellikle “Harry Potter” serisinin yazarı J.K.Rowling” idolümdür. Kendisini lise yıllarında keşfettim. Hayranlığımı ifade etmek adına kendisiyle mektuplaştım da. Bence son derece sürükleyici ve akıcı bir dili var. Sürprizlerle dolu, harikulade bir hayal gücüyle yazılmış enfes bir seri olduğunu düşünüyorum. Dan Brown ve Andy Weir ise yazımını beğendiğim diğer yazarlar.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Açıkça söylemek gerekirse yerli yazarları ve eserlerini çok fazla takip edemiyorum fakat Avrupa’da bilimkurgunun ve uyarlama filmlerinin, epey revaçta olduğunu söyleyebiliriz.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yakın arkadaşlarıma çünkü beni ve tarzımı biliyorlar. Onları eğlendirmek ve şaşırtmak hoşuma gidiyor. Benim göremediğim şeyleri onlar görebiliyor ve tavsiyeleri almayı seviyorum.

Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Genellikle böyle bir eserle karşılaştığımda sonunu getiremiyorum. Aklımda bu özellikte net bir eser yok.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Yakın arkadaşımınla birlikte her hafta kitapevine gidip güncel kitapları takip ederiz. Beklediğimiz bir kitabın basıldığını görmek biz çok heyecanlandırır. Sevdiğimiz türler benzerdir ve beraber okuyup yorumlarız. Kitap alırken türüne, kapak tasarımına, arka yazısına, aldığı övgülere ve yayınevine dikkat ederim. Uyarlaması yapılan kitaplar ve seriler özellikle ilgimi çeker. Bilimkurgu türünde özellikle Andy Weir’den “Marslı” adlı kitabı önerebilirim. Okurken bana kahkahalar attıran ve beni bilgilendiren bir kitap olmuştur. Yine aksiyon arayanlara ve bir yandan da yeni şeyler öğrenmek isteyenlere ise Dan Brown’ın herhangi bir kitabını önerebilirim.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yazması zor olur sanırsam fakat bunun ilgili yeterli bir araştırma yapılabilirse mümkün olabilir diye düşünüyorum.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Ben klavye tercih ediyorum. Kişiden kişiye değişebilir. Klavyenin düzeltme adına daha avantajlı olacağını söyleyebilirim.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Okumak güzeldir ve okudukça daha çoğunu istersiniz. Hitabınız değişir, siz değişirsiniz ve kendinizi bulursunuz.

Serap BİRTEK
"Saç Boyama Teknikleri"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Mesleki açıdan bir gereksinim olduğu için yazmaya karar verdim.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Kuaförlük eğitimi aldığım yıllarda istediğim yeterlilikte bir kitap bulamamak beni oldukça düşündürmüştü. Mesleğimde geliştikten sonra kuaförlükle ilgili kitap yazmak istedim. Bir kitabın nasıl yazılıp yayımlandığını öğrenmek istiyordum. 2013 yılında Koşuyolunda, Nüket Eren yazarlık atölyesine gittim. Kendimi tanıtırken kuaförlük öğretmenliği yapıyorum, kuaförlük ile ilgili kitap yazmak istiyorum o nedenle buraya geldim dedim. Öğretmen, ilginç bulmuştu. Kurs sürecinde 4 Öykü yazdım. 2 tanesi fanzinde yayımlandı. Benim yazmak istediğim kitap meslek kitabı olduğu için yazarlık kursunun bu anlamda bana pek fazla katkısı olmadı. 1 süre sonra, Saç Boyama Teknikleri kitabımın temellerini oluşturmaya başladım. Bu arada çalıştığım için kitabı tamamlamak bir kaç yılımı aldı.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Bir eserinizin olması gerçekten çok güzel bir duygu. O an birşey heyecandan hiç birşey düşünemedim. Hatta yazacaklarımı bile şaşırdım diyebilirim.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standa gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Binaya girdiğimde çok büyük bir alan vardı. İlk düşündüğüm şey biran önce standımı bulmaktı. Ayrıca binaya yazar olarak girmekten mutluluk duydum. Kitap standlarının arasından geçerken kitapların hepsini çok merak ettim. Keşke hepsini birden hemen okuyabilseydim diye düşündüm. Katılım vardı ama daha kalabalık olmasını isterdim. Güzellik fuarı daha kalabalıktı mesela.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Katkısı olduğunu düşünüyorum. Maalesef Türkiyede okuma oranı düşük. Çocuklara kitap okuma alışkanlığı kazandırılmalı. Çocuklar için daha fazla eğitici nitelikte kitaplar yazılmalı.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Étkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Kimseyi örnek almadım. Bir Saç Boyama Kitabının içerisinde olması gereken tüm bilgileri yazdım.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Belirli bir kesim dışında, Türkiyede insanlar okumayı pek sevmiyor diye düşünüyorum.

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yaşanmamış bir duyguyu yazabileceğimi sanmıyorum.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Olmadı ama aklımda ileride bir gün, bir roman yazma fikrim var. Yazabilirsem eğer...

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Öğrencilerime gösterdiğim oldu. Fikir almak için.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat édersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitapevlerinin önünden geçerken içeriye girip yeni çıkan kitaplara bakarım. Arasına alıyorum. Yuval Noah Hararinin SAPIENS ve HOMO-DEUS bunları önerirdim.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Önce kalem sonra klavye.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Sevgi ve Saygılar...

Süleyman TÜTÜNCÜ
“Batı Trakya’da Fotoğraflarla
Atatürk Şiirleri Antolojisi”

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Bir ihtiyaçtan kaynaklandı ve severek başladığım ilk çalışma uzun uğraşlardan sonra mutlu bir sonuç getirdi. Ancak yazmaya en zor şekilde (araştırma inceleme ile) başlamış olmam beni maddi manevi çok yordu.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Yazmaya her ne kadar bir derleme ile başladım isem de, başkalarının duygu ve düşüncelerini topluca, daha geniş bir kitleye aktaracağımdan çok sevinçli idim. Hatta aile olarak da sevinçli idik.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Daha önce yazarın karşısında iken, tersine bu defa okuyucuya kitap imzalamak sihirli bir hava beni oldukça heyecanlandırdı (Bu da yayın evinin kitabıma sürpriz olarak özelliği gereği yapmış olduğu katkı onura verebileceğim bir eserin elimde olmasıydı).

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişiye değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

O gün havanın güzel olması, herkesin heyecanlı bir şekilde akın akın binaya yarışarcasına yürümesi heyecanlı idi. Tabii ki binada herkes için yönlendirmeler vardı. Fakat geç kalmama düşüncesi ile, bir kuzunun annesini arar gibi sağa sola ve yukarı bakarak yayın evimizi karşımda görmem çok özel sevincini yaşamış oldum.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kesinlikle var. Çünkü okuyucu kitaba ulaşmakla birlikte, çok çeşitli kitaplara başka bir ile gitmeden fiyat ve zamandan tasarruf etmektedir. Daha çok okuma alışkanlığı gelişmektedir. Yazar ve okuyucu kendilerini bizzat tanımaktan memnun olmakta, ayrıca mutluluklarını paylaşmaktadırlar.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Dünyada ve ülkemizdeki olumsuz koşullara rağmen ülkemizdeki belli refah seviyesi, basım, basın sanayi teknolojisi ve iletişimdeki teknik gelişmeler, yayıncıya ve okuyucuya sağladığı avantaj talebi artırmaktadır.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı eşime okutarak gayri ihtiyari yapılan yazım hataları ve anlam düşüklüklerini görebilmesi için okuturum.

Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat édersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitap evlerine gitmek kişilerin bulunduğu şartlara göre değişir. Şehirlerde kasabalarda kitap evleri oldukça yaygın. Hatta ikinci el kitapçılar da yararlanıyor. Fakat tercih edilmemeli. Kitap her şeye göre ucuz sayılır. Kitap daima birinci el olmalı. Ona biçilen değer her türlü takdirin üstündedir.

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Her ikisi de. Herkeste bilgisayar olmayabilir.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Günümüzde kişisel gelişim için kitap okuma alışkanlığı yetersiz. Ailelerin küçüklere örnek olmaları gerekir. Aileler, kitap alacakları zaman çocukları kitapçılara ve fuarlara yanlarında götürmeliler.

Temel KILINÇLI
"İnce Çizgide Yaşam"

Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazarsan kalıcı olursun! Konuşurda yazmazsan sözler yok olur gider... Bu sebeple yazma gereği duyuyorum. Aslında tarihe bir not düşünüyorum yazmakla. Yazmak yaşatmaktır! Eserinizle yaşamak... Yazmak benim için bir uğraş veya bir ticari kaygı değil. Yazmak benim için bir zevktir.

İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Küçüklükten beri şiir yazardım. Sonra günlük tutmaya başladım. Daha sonra kısa mesleki bilgi paylaşımları amaçlı köşe yazıları yazmaya başladım. Üniversite yaşamımda makale yazmaya başladım. Bilimsel eserler vermeye başladım ve bu yıllarca sürdü. Hala da sürmekte. Sonra bilimsel eser yazmanın yanı sıra mesleki bilgi ve tecrübelerimi aktaracağım bir roman yazmak istedim. Yazmaya yavaş yavaş başladım. Sonra 3 yıl geçti. Bu zaman zarfında ben fark etmeden bir Roman tamamlanmıştı bile...

Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Klavye. Çünkü istediğiniz an kolaylıkla yeni cümleler kurabiliyorsunuz.

İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Bir eser sahibi olmak ve bir okurla buluşmak ifade edilemeyecek kadar mutluluk verici. Bunu anlatmak güç.. Sizin kaleminizden olan bir eserin beğenilmesi ve okunması kadar güzel bir şey olamaz.

Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap Fuarına girdiğimde çok bir heyecan yaşamadım açıkçası. Mesleğim gereği (Öğretim Görevlisi) daha önce üniversitelerde düzenlenen çok sayıda imza gününe katıldım. Bu bakımdan çokta heyecanlı olduğumu söyleyemem doğrusu.

Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kesinlikle var. Özellikle teknolojinin zararlı yönlerinin hayatımızı işgal ettiği şu günlerde genç nesillerin kitap okuma alışkanlığını kazanması veya kaybetmemesi açısından oldukça önemli.

Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Yazarken herkesten uzak ve sakin bir yeri tercih ediyorum. Sonra sanki olayları ordaymışçasına yaşar gibi oluyorum. Yaşadıklarımı yazıya aktarıyorum. Yazmak için iyi motiv olmak ve sanki o anı yaşıyormuş gibi olmalısınız. Aksi halde o duyguyu katamazsınız. Romanda o duyguyu hissetmeli okur. Duygusuz yazılan eser tuzsus çorba gibidir. Tat vermez.

Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Halit Ziya UŞAKLIGİL en çok sevdiğim ve örnek aldığım yazardır. Orta okul 2'nci sınıfta yarı yıl ödevimdi yazarın eserleri ve hayatı. O zamanlar internet yoktu tabii. Kütüphaneye gitmiştim orda yazarın hayatı ve eserlerini anlatan ansiklopedi vardı. Kütüphane görevlisi abiden onu istemişim ödünç olarak. 15 tatilde kitapta yazarları el yazısı ile kağıda aktaracaktım. Hatta kitabı bana teslim etmemişti görevli. Sonra Babam o kitabı alabilmek için soğuk kış gününde köyden kalkıp ilçeye gitmişti. Akşamında kitapla dönmüştü eve. Tam 21 sayfa yazmışım 7 günde. Sadece yazmakla kalmamış yazdıklarımı sanki beynime kazmışım. O gün bugündür her zaman örnek aldığım yazarlardanır Halit Ziya UŞAKLIGİL.

Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Geçmişte olduğu gibi bugünde Edebiyata da edebiyatçıya da şaire de yazara da gerekli ilgi gösterilmemekte. Maalesef bunu söylemek çok üzücü ama bu böyle. Yazar olmak sizi zengin yapmıyor. Şöhrette yapmıyor. Yazarlara hak edilen değer verilmiyor bence...

Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Daha öncede değindiğim gibi yaşamadığınız bir duyguyu okuyucuya doğalmış gibi aktarmanın tek yolu rununu bulunduğu ortamdan koparıp yazdığınız ortama götürmekle olur.

Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Kendimden söz etmeyi sevmiyorum. Çok özgün olmak okur açısından sıkıcı olur.

Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı ilk olarak arkadaşşıma okuttum. Yazıp yazamadığımı tartmasını ve tarafsızca acımasızca eleştirmesini istedim. Kendimle yüzleşmek için okuttum.

Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Ticari kaygı ile yazılmış eserleri değil, gerçek yaşamdan birşeyler aktaran eserleri okumalarını öneririm. Ancak gerçek duyguları ve tadı bu tür eserlerde bulabilirler.

Minik Yazarlarımız Edirne Kitap Fuarında

“Masal Okulu” kitabı yazarlarımız Edirne Belediyesince düzenlenen kitap fuarında öğretmenleri Başar Atarbay ile katıldılar.

İstiklal Ortaokulu öğrencileri Türkçe Öğretmenleri Başar Atarbay ile birlikte hayal dünyalarındaki kahramanlara hayat verdi. Kalem eline alan minik öğrenciler, kendi masallarını ‘Masal Okulu’ isimli kitapta bir araya getirdi. Edirne Belediye Başkanı Recep Gürkan’a imzaladıkları kitaplarını hediye eden minik yazarlar, Pazartesi gününden itibaren 5. Kitap Fuarı’nda okuyucularla buluşacak.

Edirne Belediyesi tarafından bu yıl düzenlenen 5. Kitap Fuarı, ikinci gününde Edirnelilerin yoğun ilgisiyle devam ediyor. Birbirinden değerli yazarların okuyucularıyla buluştuğu fuarda Edirne Belediye Başkanı Recep Gürkan, yazarları ve Edirnelileri yalnız bırakmadı. Yayınevlerinin stantlarını gezen Gürkan, yazarlarla da sohbet etti.

Öğrencilerin yoğun ilgi gösterdiği fuara İstiklal Ortaokulu öğrencileri kendi yazdıkları kitapla geldi. Türkçe Öğretmenleri Başar Atarbay eşliğinde; 8. Sınıf öğrencileri Aleyna Özdamar, Aynur Kübra Altınyaprak, Sümeyra Tüdeş; 6. Sınıf öğrencisi Ayberk Güren ile 5. Sınıf öğrencileri Kerem Cem Fidan ve İlayda Şener kendi masallarını yazdı; 8. Sınıf öğrencisi İrem Altun ise resmetti. Kendi hayal dünyalarında yaşattıkları kahramanlara, yine kendi kalemleriyle hayat veren öğrenciler, ilk kitaplarını Edirne Belediye Başkanı Recep Gürkan’a imzalayarak hediye ettiler.

Öğrencilerin kaleme aldığı kitaplar hakkında Başkan Gürkan’a bilgi veren öğretmen Başar Atarbay, “Bu kitapta çocuklarımızın hayal dünyalarına misafir oluyor, onlarla birlikte keyifli bir yolculuğa çıkıyorsunuz. Bi kitap zor bir süreçten geçti. Evet zaman zaman çok yorulduk, ama yine de hayal etmeye, yazmaya, çalışmaya devam ettik. Sizde bu kitabı zevkle okuyacağınızı düşünüyorum. Yazmaya devam edeceğiz. İkinci kitabımız da öykü olacak. Hazırlıklarına başladık. İsmi ‘Siyah Bisiklet’” ifadelerine yer verdi.

Haber: Edirne Belediyesi
www.edirne.bel.tr/kendi-masallarini-yazdilar/11091/
07 Ekim 2017

Minik yazarlarımız kitaplarını imzalıyorlar.

İKİNCİ KİTAP EDİRNE BELEDİYESİ'NDEN

Öğrencilerle gurur duyduğunu ifade eden Başkan Gürkan, öğrencilerin ikinci kitabı olan ‘Siyah Bisiklet’ isimli öykü kitabının Edirne Belediyesi tarafından basılmasını teklif etti. Öğrenciler bu teklife ise çok sevinerek, Başkan Gürkan’a teşekkür etti.

Kitap Fuarı’nın Edirne’de büyük bir ilgiyle devam ettiğini belirten Başkan Gürkan, “Edirne kültür şehri olma yolunda hızla ilerliyor. Okuyan Edirneliler, kitaplarla büyüyen çocuklarımız geleceğimiz en büyük teminatı. Böyle bir kentte belediye başkanı olarak görev yapmaktan, bugün bir kez daha gurur duydum” dedi.

Edirne Belediye Başkanı Recep Gürkan ve yazarlarımız